

โครงการพิเศษทางจิตวิทยา

เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียน
จากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

จัดทำโดย

นางสาวอรรณฎา มากคง

รหัสนักศึกษา 590801425766

สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา

ปีการศึกษา 2562

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ชื่อ-สกุล	: อนุรักษ์ มากคง
ชื่อโครงการพิเศษทางจิตวิทยา	: การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
สาขาวิชา	: จิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ	: รองศาสตราจารย์ประณต คำนิม
ปีการศึกษา	: 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ประกอบด้วย แบบสอบถามส่วนบุคคล แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง และแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าทีแบบอิสระต่อกัน (t-test for independent Sample) สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA or F-Test) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson (Pearson Product Moment Correlation) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 จากคะแนนเต็ม 5.00
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.51-4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่เกิน 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .617
5. การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .561

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษทางจิตวิทยานี้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความกรุณาของคณาจารย์ คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ประณต คำฉิม อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา ที่ได้กรุณาเวลาให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์เป็นอย่างมากต่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อันเป็นผลให้การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ดำเนินการด้วยความเรียบร้อยต่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมภูริธิตา อยู่เจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารึกจาริต ที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ และคณาจารย์จิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตทุกท่าน ขอขอบพระคุณ อย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ได้สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถาม ทำให้สามารถนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็นอย่างดี โดยผู้ศึกษาค้นคว้าจะนำข้อมูลที่ได้มานี้ไปใช้ประโยชน์ในทางการศึกษาต่อไป รวมถึงขอขอบพระคุณเจ้าของตำรา เอกสารอ้างอิงทุกฉบับที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำมาใช้และทฤษฎีอันเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ด้วย

ท้ายนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้อง ที่คอยให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาค้นคว้าให้มีกำลังใจ และเกิดความพยายามในการศึกษาค้นคว้า รวมถึงการสนับสนุนทุนทรัพย์ในการศึกษาครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ชั้นปีที่ 4 คณะจิตวิทยาทุกท่าน รวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องที่ไม่ได้กล่าวมา ณ ที่นี้ ที่ได้ให้การช่วยเหลือ คำแนะนำ และกำลังใจในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อริญญา มากคง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1. หลักการและเหตุผล.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า.....	2
3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
4. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า.....	5
6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การเรียนรู้.....	7
1.1 ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	7
1.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	9
1.3 การอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	12
1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	14
1.5 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	16
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน.....	18
2.1 ความหมายของเจตคติและเจตคติต่อการเรียน.....	18
2.2 องค์ประกอบของเจตคติ.....	20
2.3 ประเภทของเจตคติ.....	22
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	23
2.5 การวัดเจตคติ.....	25
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง.....	25
3.1 ความหมายของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง.....	25
3.2 บทบาทของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง.....	26
3.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง.....	28
3.4 การวัดการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ).....	
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	30
4.1 เพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	30
4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	31
4.3 เจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	32
4.4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	32
3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	34
1. วิธีการกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	34
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	34
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
4 ผลการศึกษาค้นคว้า.....	42
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียนและ การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง.....	44
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	49
4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	52
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	53
1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า.....	53
2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	53
3. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	53
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	54
5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	54
6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ (ต่อ).....	
7. ข้อเสนอแนะ.....	60
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้า.....	66
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล เพื่อการศึกษาค้นคว้า.....	68
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	77
ภาคผนวก ง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น ของเครื่องมือ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	80
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	84
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า.....	93

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	43
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	43
3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	44
4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	46
5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ.....	47
6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ.....	49
7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	49
8 การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	50
9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	50
10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	51
11 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	52

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า.....	5
2 การเสริมแรงทางบวก.....	29
3 การเสริมแรงทางลบ.....	29
4 ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล.....	35
5 ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อเรียน.....	35
6 ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง.....	37
7 ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ในสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีส่งผลให้ทุกภาคส่วนของสังคมต้องปรับตัวและพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นและก็ต้องมีการพัฒนาในทุก ๆ ด้านไปพร้อมกัน ไม่ใช่เพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้ในการพัฒนาประเทศไม่ว่าในด้านใดก็ต้องอาศัยกำลังคน ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง ดังนั้นคนจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดที่ต้องพัฒนาเป็นอันดับแรก และกระบวนการในการพัฒนาคนก็คือกระบวนการทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2556) เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับ (อานวย โปรงทอง, 2560, น. 1) การพัฒนาคนในระบบการจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างสรรค์ทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีสติปัญญา มีความรู้ เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสุขให้สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายและจิตใจผ่านการจัดการด้านการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศให้เกิดการเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตอย่างมีความสุข พอเพียง และแบ่งปัน โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของสังคมและประเทศชาติเป็นสำคัญอันเป็นเป้าหมายการสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพทางสติปัญญาตามศักยภาพของตน มีทักษะการปฏิบัติงานตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน มีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสม ใช้ชีวิตที่มีคุณค่าเหมาะสมกับตนเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ กล้าเผชิญกับปัญหา มีเสรีภาพต่อการคิดและการกระทำที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น มองโลกในแง่ดี มีไมตรีต่อผู้อื่นด้วยจิตใจที่ดีงาม จึงเป็นการปฏิรูปการศึกษาที่พัฒนาคนที่เป็นกำลังที่สำคัญของประเทศเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

การจงใจเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมไปยังเป้าหมายที่ต้องการ แรงจูงใจจะกระตุ้นและผลักดันให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างกระตือรือร้น และสามารถทำให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมอย่างตั้งใจ สม่่าเสมอ แรงจูงใจที่ผลักดันนี้อาจจะเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความต้องการ ทักษะคติ ความทะเยอทะยาน ความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น หรือแรงจูงใจภายนอก อันได้แก่ ความมุ่งหวังและความต้องการของบิดามารดาหรือเครื่องล่อและบรรยากาศในการเรียน เป็นต้น แรงจูงใจจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวทาง เกิดพลังช่วยกระตุ้นความสนใจ พัฒนาความสนใจและการใฝ่หาความรู้ ตลอดจนการเลือกพฤติกรรมที่แสดงออก แต่อย่างไรก็ตามเรื่องแรงจูงใจเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและลึกซึ้งเกินกว่าที่คิด ดังนั้นการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ของแรงจูงใจจึงเป็นเรื่องที่ผู้สอนควรให้ความสนใจเป็นอย่างมาก (เพราพรรณ เปลี่ยนภู, 2540, น. 163)

การที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนถือเป็นผลดีทั้งด้านสังคม การศึกษา เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี เพราะว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะเป็นตัวที่ทำให้คนมีการพัฒนา หรือทำให้มีความเป็นคนอย่างแท้จริง และจากจุดนี้จึงสามารถไปพัฒนาสิ่งอื่นได้อย่างถูกต้อง และแรงจูงใจก็สำเร็จได้ด้วยการศึกษา หมายความว่า การศึกษามีหน้าที่ที่จะต้องสร้างแรงจูงใจที่ถูกต้องให้แก่มนุษย์ จะเห็นว่าแรงจูงใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ต่อการศึกษา ดังที่ (ดารณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ, 2533, น. 2) กล่าวว่า แรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการ เรียนรู้ และความสำเร็จของผู้เรียนมากที่สุดประการหนึ่ง คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งหมายถึงคุณลักษณะของ บุคคลที่แสดงความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพื่อให้ถึงมาตรฐานตามที่ตั้งใจพยายาม ที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ มีความทะเยอทะยาน กระตือรือร้น มานะพยายาม มีการวางแผน ในการทำงาน และมีลักษณะพึงพาตนเอง

จากการทบทวนงานวิจัยในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน เช่น งานวิจัยของ จำรูญ เทียบธรรม (2546) ศึกษาในกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และงานวิจัยของ ปราณี หล้าเบญจสะ (2553) ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การสนับสนุนทางการเรียน จากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนในกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับพ่อแม่ และผู้ที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการเรียนการสอน รวมถึงเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวนักศึกษาโดยตรง

2. วัตถุประสงค์การค้นคว้า

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน
- 2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

- 3.1 ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาหรือส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา
- 3.2 ข้อค้นพบจากการศึกษาจะเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับการเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษา และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยข้อมูลเบื้องต้นให้แก่ ผู้ที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการเพิ่มองค์ความรู้ในการนำข้อมูล เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการหาแนวทางส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

4. ขอบเขตการศึกษา

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,565 คน (สำนักงานทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วันที่ 13 กันยายน 2562)

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2549, น. 47) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ความคลาดเคลื่อนที่ 5% และผู้ศึกษาค้นคว้าใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2560, น. 163)

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

- เพศชาย
- เพศหญิง

4.3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

- คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่เกิน 2.50
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 - 3.50
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51 - 4.00

4.3.1.3 เจตคติต่อการเรียน

4.3.1.4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

4.4.1 เพศ (Sex) หมายถึง เพศที่ติดตัวมาแต่กำเนิดของนักศึกษา แบ่งเป็น เพศหญิง และเพศชาย

4.4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPAX) หมายถึง ผลการเรียนสะสมของนักศึกษาขณะที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต แบ่งเป็น คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่เกิน 2.50 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 - 3.50 และคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51 - 4.00

4.5 นิยามปฏิบัติการ

4.5.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ มีความอดทน ทะเยอทะยาน เพียรพยายาม มั่นคั่นคว้าหาความรู้ ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และเข้าใจตนเอง และนำศักยภาพไปใช้หรือพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้สู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนด้วยแบบสอบถามของ มลิวลีย์ อัมรัตน์ (2558) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงที่สุด ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า

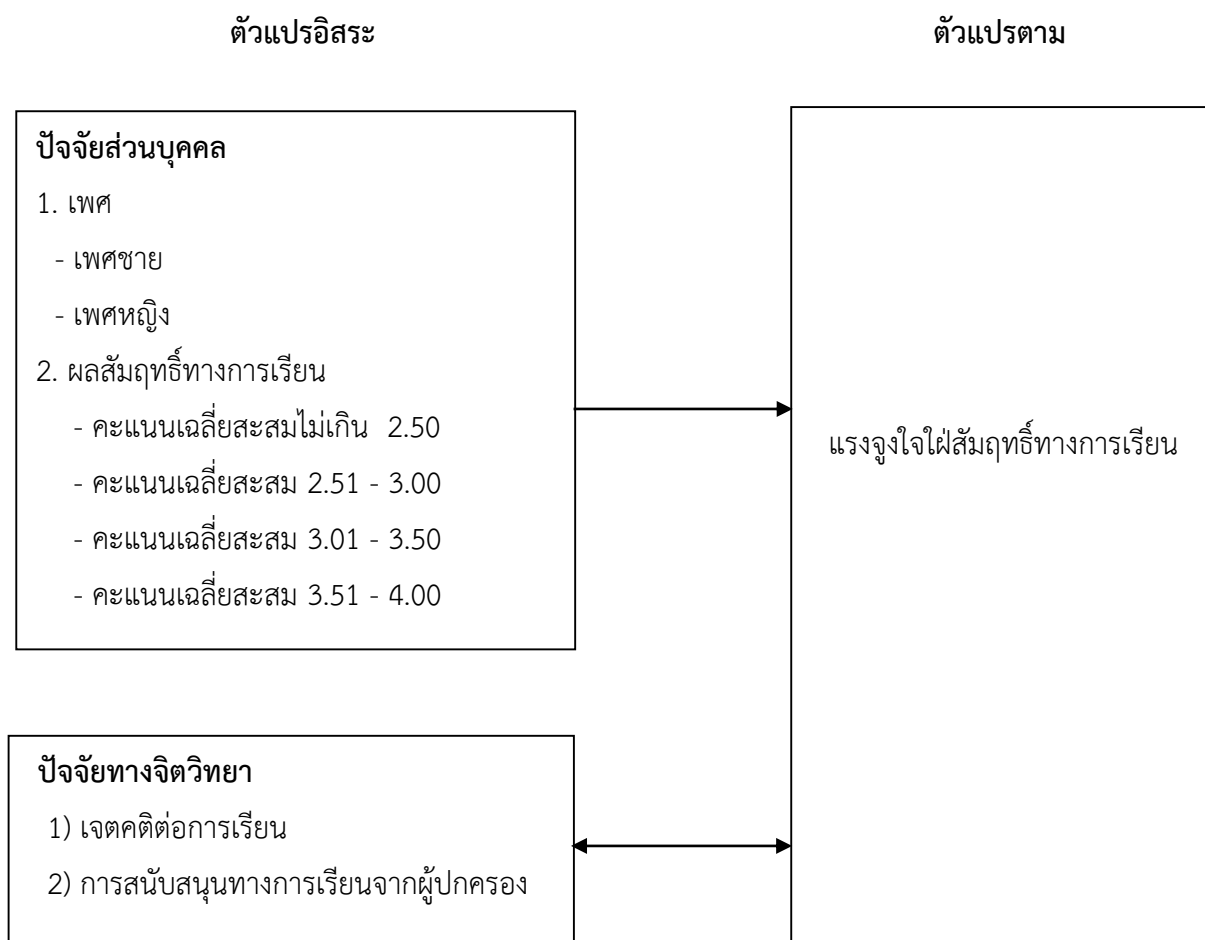
4.5.2 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน และทำที่ หรือแนวโน้มของพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อการเรียน โดยอาจเป็นในทางบวกหรือลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม ตลอดจนประสบการณ์เรียนรู้ของแต่ละบุคคล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดเจตคติต่อการเรียนด้วยแบบสอบถามของ วรธตรี ฝาสุขใจ (2556) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่ามีเจตคติต่อการเรียนดีกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า

4.5.3 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียนและการให้กำลังใจของผู้ปกครองต่อบุตร เพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน การให้ความรัก ความห่วงใย ใกล้ชิดต่อบุตร พยายามส่งเสริมสนับสนุนในการเรียนของบุตรรวมถึงการจัดหาอุปกรณ์การเรียนเพื่อให้บุตรประสบผลสำเร็จทางการเรียน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองด้วยแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่ามี การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนที่น้อยกว่า

5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 6.1 นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย
- 6.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า
- 6.3 เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 6.4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต โดยแบ่งสาระสำคัญออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.3 การอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.5 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน
 - 2.1 ความหมายของเจตคติและเจตคติต่อการเรียน
 - 2.2 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 2.3 ประเภทของเจตคติ
 - 2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
 - 2.5 การวัดเจตคติ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
 - 3.1 ความหมายของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
 - 3.2 บทบาทของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
 - 3.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
 - 3.4 การวัดการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.1 เพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.3 เจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จารุวรรณ นาคคุบัว (2552, น. 25) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ว่าเป็นความปรารถนาหรือความต้องการของนักศึกษาที่ได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังหรือตั้งเป้าหมายไว้ มีความมุ่งมั่นในการที่จะเอาชนะโดยหาวิธีในการเผชิญกับอุปสรรคนั้นอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้มีความสุขเมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวล

จันทจิรา เสถียร (2551, น. 29) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ว่า เป็นความปรารถนาหรือความต้องการของนักศึกษาที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามทุกวิถีทางที่จะแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1953, P. 110-11 อ้างถึงใน สุพัตรา แก้ววิชิต, 2548, น. 9) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทั้งการแข่งขันและการทำงานด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยมหรือปรารถนาที่จะเอาชนะหรือทำดีกว่าบุคคลอื่น พยายามเอาชนะปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เกิดความรู้สึกละสบายใจ เมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ หรือเมื่อประสบความล้มเหลว

นฤทัย ดาวเรือง (2546, น. 30) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จ และเกิดความเชื่อใจในความสามารถที่อยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความวิริยะ อุตสาหะ ต้องการอิสระในการแสดงออก ชัยชนะในการแข่งขันหรือดีเด่นกว่าผู้อื่น

จำรุณ เทียมธรรม (2545, น. 9) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ว่า เป็นความปรารถนาหรือแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาหรือความต้องการที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวังให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความมุ่งมั่น มีความพยายาม แม้จะมีความยากลำบากก็จะหาทุกวิถีทางที่จะเผชิญกับอุปสรรคและแก้ปัญหาเพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

1.1.2 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุนิดา ตากสินลา (2559, น. 8) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่าเป็นคุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ประกอบด้วย มีความทะเยอทะยานทางการเรียน มีการพึ่งตนเองทางการเรียน มีความกระตือรือร้นทางการเรียน มีความรับผิดชอบต่องานตนเองทางการเรียน และมีการวางแผนทางการเรียน

มลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558 น. 3) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ มีความอดทน ทะเยอทะยาน เพียรพยายาม หมั่นค้นคว้าหาความรู้ ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และเข้าใจตน และนำศักยภาพไปใช้หรือพยายามที่จะปรับปรุงตนเองไปสู่จุดมุ่งหมาย

สุเมธา คงภิรมย์ขึ้น (2557, น. 32) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่าเป็นแรงขับภายในใจที่ทำให้นักศึกษาพยายามแสดงพฤติกรรมที่ส่งเสริมให้ตนเองประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง โดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ และการวางแผนในการเรียน

มยุนา พรหมสิทธิ์ (2550, น. 6) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่าเป็นคุณลักษณะของนักศึกษาที่แสดงถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ได้แก่ การมีความทะเยอทะยาน ตั้งใจ และมุ่งมั่นในการดำเนินงาน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จมีการกำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำได้สำเร็จเหมาะสมกับความสามารถของคน มีความเพียรพยายามเพื่อความสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และมีความอดทน

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548, น. 6) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่าเป็นความปรารถนาของนักศึกษาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ต้องการ มีความเพียรพยายาม และตั้งใจในการเรียนมุ่งมั่นที่จะทำคะแนนให้ได้สูง ต้องการชนะในการแข่งขัน มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และรู้สึกวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลวทางการเรียน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม มีความสนุกสนานกับการเรียน มีการเตรียมตัวและอุปกรณ์ในการเรียนให้พร้อม

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542, น. 7) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่าเป็นความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานไว้อย่างสูง มีความสบายใจเมื่อพบความสำเร็จ และวิตกกังวลเมื่อพบความล้มเหลว

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาจะประสบความสำเร็จ มีความอดทน ทะเยอทะยาน เพียรพยายาม หมั่นค้นคว้าหาความรู้ ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เข้าใจตน และนำศักยภาพไปใช้หรือพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้สู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบสอบถามของมลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากแบบสอบถามนี้มีเนื้อหาและข้อคำถามที่มีความหลากหลาย และครอบคลุมสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนั้นจึงสรุปความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังความหมายของ มลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558)

1.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2557, น. 150-151) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. กล้าเสี่ยง (Moderate Risk Taking) คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ โดยเฉพาะสิ่งที่ท้าทาย และยั่วความสามารถของตน มีความต้องการใช้ความสามารถของตนมากกว่าอาศัยโชคช่วย
2. ขยันขันแข็ง (Energetic) มีความมานะบากบั่น ขยันขันแข็งในการคิด ค้นคว้า และปฏิบัติตลอดเวลา มีความตั้งใจและจริงจังกับการทำงาน โดยจะสังเกตได้จากการทุ่มเวลาส่วนใหญ่ของชีวิตให้กับการทำงาน มากกว่าสิ่งอื่นใด
3. ระดับความคาดหวังสูง (High Level of Expectation) พวกนี้มักตั้งมาตรฐานการกระทำของตนไว้สูง และมีความละเอียดอ่อนในการทำงาน ผลงานที่ปรากฏออกมาจะต้องสมบูรณ์และดีเลิศเสมอ
4. รับผิดชอบในตนเอง (Individual Responsibility) พวกนี้มักจะมีวินัยในตนเอง รู้จักรับผิดชอบพยายามทำงานให้บรรลุผลสำเร็จโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองมากกว่าที่จะคอยพึ่งพิงคนอื่น มีเสรีภาพในการคิดทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ไม่ชอบให้คนอื่นบงการ
5. ต้องการทราบผลการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Results of Decision) เมื่อทำงานแล้วจะต้องมีการติดตามผลงานของตน และเมื่อทราบผลแล้วจะพยายามแก้ไขปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ
6. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibility) ในการทำสิ่งต่าง ๆ มักมีการวางแผนระยะยาว โดยมีการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความเป็นไปได้หรือแนวโน้มของผลกระทบต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลัง ตลอดจนการหาทางป้องกันไว้ล่วงหน้าก่อน

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะลักษณะดังนี้ กล้าเสี่ยง ขยันขันแข็ง มีระดับความคาดหวังในการทำงานสูง มีความรับผิดชอบในตนเอง ต้องการทราบผลการตัดสินใจของตนเองเพื่อที่จะได้แก้ไขปรับปรุงผลงานของตนเองให้ดีขึ้น และมีการคาดการณ์ล่วงหน้าในการทำสิ่งต่าง ๆ

แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1961 อ้างถึงใน นิตยา ลิทธิเสื่อ, 2553, น. 19) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate risk-taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ไม่พอใจที่จะทำสิ่งง่าย ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำในสิ่งที่ยากพอเหมาะสมกับความต้องการของตน และการทำที่ยากให้สำเร็จนั้นทำให้ตนเองพอใจ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จหรือไม่เสี่ยงจนเกินไปทั้ง ๆ ที่จะทำให้ไม่สำเร็จแต่ก็พึงโชค
2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณี แต่เอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายยั่วความสามารถของตนเองเป็นงานที่ต้องใช้สมองครุ่นคิด และจะทำให้ตนเองรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไป
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่องต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้คนอื่นมาบงการว่าตนควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้

4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of result decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนเองว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างไร และทราบผลการตัดสินใจหรือการกระทำและยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5. การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of future possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีแผนการระยะยาว (Long-range planning) เพราะเล็งเหตุการณ์ไกลกว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organization skill) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีทักษะในการจัดระบบงาน ทำงานอย่างเป็นขั้นตอน สามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

สรุปได้ว่า แม็คเคลแลนด์ ได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ 6 ประการ คือ 1. ความกล้าเสี่ยงพอสมควร 2. ความกระตือรือร้น 3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง 4. ต้องการทราบถึงผลของการตัดสินใจ 5. คาดการณ์ล่วงหน้า 6. มีทักษะในการจัดระบบงาน

ชุตินทร วัฒนากร (2543, น. 49 อ้างถึงใน นฤทัย ดาวเรือง, 2546, น. 31) ลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่กล่าวข้างต้น มากำหนดเป็นลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไว้ดังนี้

1. ทำงานอย่างมีระบบแบบแผน สามารถทำงานได้บรรลุตามแผน
2. มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ
3. มีความทะเยอทะยานที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
4. มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้บรรลุสำเร็จ
5. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และงานที่ตนรับผิดชอบ
6. มีความกล้าเสี่ยงทำงานที่ยาก และท้าทายความสามารถของตน
7. มีเอกลักษณ์ของตนเองที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา
8. มีทักษะในการวางแผนงาน การจัดระบบงาน
9. ทำงานอย่างมีเหตุผล และเห็นคุณค่าของเวลา
10. มีความรอบรู้ในการตัดสินใจ และติดตามผลการตัดสินใจของตน

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีการวางแผนอย่างมีระบบ กล้าคิด กล้าทำ กล้าเสี่ยง มีเหตุผลมีความรับผิดชอบกระตือรือร้นเพื่อให้สิ่งที่ปฏิบัติสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ดอลลาร์ด มิลเลอร์ (Dollard Miller, 1950 อ้างถึงใน เดิมศักดิ์ คชณิข, 2546, น. 154) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. ชอบทำงานที่ยากและท้าทายสลับซับซ้อนได้เป็นเวลานาน ๆ
2. ชอบการแข่งขันและต้องการชัยชนะ
3. มีความทะเยอทะยานสูง
4. ต้องการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
5. มีเป้าหมายที่ชัดเจนแน่นอน
6. เป็นตัวของตัวเอง ไม่ชอบการเลียนแบบ
7. มีการวางแผนในการทำงานล่วงหน้า
8. มีระดับความคาดหวังสูง

9. มีความอดทนและมานะบากบั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ

10. ชอบทำอะไรด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะดังนี้ ชอบทำงานที่ยาก ชอบการแข่งขัน เป็นตัวของตัวเอง มีความอดทน ชอบทำอะไรด้วยตัวเอง มีการวางแผนการทำงาน มีความคาดหวัง และมีความทะเยอทะยานที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งยังพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จอย่างที่ตั้งไว้

ไวเนอร์ (Weiner, 1972, P. 203-215 อ้างถึงใน วัฒนา ปลาทะเพียนทอง, 2546, น. 11) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานที่ซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดตนเองมากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานที่ยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความตั้งใจทำงาน อดทนต่อความล้มเหลวชอบในการคิดริเริ่มด้วยความคิดตนเอง และภูมิใจกับการได้เลือกงานที่ยากซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

เฮอร์แมน (Herman, 1970, P. 354 อ้างถึงใน อติเทพ ศรีสุอารักษ์, 2545, น. 12) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ไว้ดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level)
2. ความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบความสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับการโอกาส (Risk-Taking Behavior)
3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป (Upward Mobility)
4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)
5. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ (Task Tension)
6. รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Time Perception)
7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Time Perspective)
8. เลือกเพื่อร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก (Partnerchoice)
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่นโดยพยายามทำงานของตนเองให้ดีขึ้น (Recognition Behavior)
10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีขึ้น (Achievement Behavior)

จะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะมีความทะเยอทะยาน ความมุ่งมั่น ความพยายาม อดทน และพยายามในการปฏิบัติทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

จากเอกสารที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะดังกล่าวข้างต้น ขยันขันแข็ง มีความกระตือรือร้น ระดับความคาดหวังสูง มีความทะเยอทะยาน อดทน รับผิดชอบในตนเอง ทำงานอย่างมีเหตุผล มีการติดตามผลงานของตน ความกระตือรือร้น นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะพยายามเรียนให้บรรลุผลสำเร็จโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองมากกว่าที่จะคอยพึ่งพิงคนอื่น และจะปรับปรุงแก้ไขที่สิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

1.3 การอบรมเพื่อเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1967 อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2533, น. 125-127) กล่าวถึงวิธีการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ขึ้น โดยใช้ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นเกณฑ์ โดยกลุ่มทดลองที่ แม็คเคลแลนด์ (McClelland) ใช้เป็นนักธุรกิจ ซึ่งได้ทำการอบรมในประเทศสหรัฐอเมริกาและอินเดีย ในการอบรมประมาณ 3-6 สัปดาห์หรือ 25-100 ชั่วโมง พบว่า ประมาณ ร้อยละ 67 ของผู้ที่ได้รับการอบรม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการขายธุรกิจหลังจากได้รับการอบรม

ลูกศิษย์ของศาสตราจารย์ McClelland ได้นำวิธีการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาใช้ในโรงเรียน เริ่มโดย คอลบ์ (Kolb, 1988 อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2533, น. 125-127) ได้นำการทดลองอบรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถของตน ซึ่งหมายความว่ามีความสามารถสติปัญญาสูงแต่เรียนไม่ดี คอลบ์ (Kolb) ได้เลือกนักเรียนที่กำลังอยู่ในค่ายฤดูที่มี IQ อย่างต่ำ 120 แต่เรียนไม่ดี จำนวน 20 คน คอลบ์ (Kolb) ทำหน้าที่เป็นผู้อบรม และเป็นผู้ปรึกษาแนะนำแก่นักเรียน โดยอยู่ประจำร่วมกับนักเรียน สำหรับกลุ่มควบคุมประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนและคะแนน IQ คล้ายกับกลุ่มทดลอง การอบรมแบ่งเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นขั้นปฐมภูมิเทศและให้นักเรียนมีโอกาสรู้จักกัน ผู้อบรมบอกวัตถุประสงค์ของการอบรม ซึ่งมีความสำคัญว่าเพื่อจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้กลวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนประสบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนและในชีวิตทั่วไป รวมทั้งอธิบายถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ความจำกัดความ และบอกลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงดังกล่าวไว้ในตอนต้น และให้นักเรียนอภิปรายถามคำถามจนเป็นที่พอใจ หลังจากนั้นผู้อบรมจะอธิบายงานที่นักเรียนจะต้องทำในขั้นที่ 2 ของการอบรมในวันรุ่งขึ้น คือ การแข่งรถราง โดยนักเรียนแต่ละคนสามารถบังคับรถให้เร็วหรือช้าได้ พร้อมทั้งบอกกติกาในการเล่น เป็นต้น รถแข่งจะออกนอกรางได้ไม่เกิน 3 ครั้ง ถ้าเกินก็จะไม่มีสิทธิ์ที่จะแข่งขันต่อไป คอลบ์ (Kolb) ได้บอกนักเรียนให้ท่องจำลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่นเกมแข่งรถตามกติกาที่วางไว้ และตลอดเวลาที่แข่งให้คิดถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยเฉพาะความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตน มีความเสี่ยงปานกลางและ การใช้ข้อมูลย้อนกลับปรับปรุงในการพยายามทำงานครั้งใหม่ นักเรียนทุกคนมีโอกาที่จะแข่งรถ 2-3 ครั้ง และจับเวลาหลังจากการเล่น ทุกคนตั้งคำถามตนเองว่าได้ตั้งจุดมุ่งหมายที่จะชนะในการแข่งขันรีเปลาในการขับเร็วมากไปหรือช้าไป หรือมีความเสี่ยงปานกลาง และได้ใช้ข้อมูลย้อนกลับเวลาที่ทดลองช่วยในเวลาแข่งจริงหรือเปล่า

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และผลของการแข่งรถ โดยการวิเคราะห์ความคิดในขณะที่แข่งรถ ถามนักเรียนที่หมดสิทธิ์ในการแข่งรถตกว่าเป็นเพราะอะไร (ขับเร็วและเสี่ยงมากเกินไป) นอกจากนี้อภิปรายว่าทำไมนักเรียนที่แข่งรถชนะทำไมถึงชนะ (ไม่ขับเร็วหรือช้าเกินไปทำให้เวลาให้ได้ดีเพราะไม่ตกราง และใช้ข้อมูลย้อนกลับในเวลาทดลองช่วยในเวลาทดลองช่วยในเวลาแข่งจริง) นอกจากนี้ผู้อบรมได้อภิปรายถึงความสำคัญของการตัดสินใจ ความรับผิดชอบในพฤติกรรมของตน การอดใจทำงานหนัก เพื่อได้รับรางวัลในอนาคต และความสำคัญของการตั้งวัตถุประสงค์ และวางแผนงานที่จะทำในอนาคต

ตอนที่ 4 อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของความคิดที่มีต่อการกระทำหรือพฤติกรรม โดยกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมแต่ละคนร่วมในการอภิปรายถึงความสัมพันธ์ของการคิดแบบคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมของผู้อบรมได้อธิบายถึงการให้คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และให้คู่มือของการให้คะแนนแก่นักเรียนไปศึกษาเพื่อเตรียมตัวที่จะให้คะแนนลดลง

ตอนที่ 5 ผู้ทดลองได้อ่านตัวอย่างเกี่ยวกับบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงให้นักเรียนฟัง และให้คะแนนโดยนักเรียนช่วยเปิดโอกาสให้ซักถามจนทุกคนเข้าใจในการให้คะแนน ต่อจากนั้นแจกเรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งสูงและต่ำให้นักเรียนฝึกหัดการให้คะแนน โดยผู้อบรมพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา

ตอนที่ 6 อภิปรายถึงความขัดแย้งระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจที่ต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยเฉพาะในระหว่างโรงเรียนเปิด นักเรียนอาจมีการบ้านที่ต้องทำแต่เพื่อนชวนไปเที่ยว ถ้านักเรียนไม่มีความคิดแบบผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ ไม่รับผิดชอบในพฤติกรรมของตนเองก็อาจเลือกการไปเที่ยวมากกว่าการทำการบ้าน นอกจากนั้นได้อภิปรายถึงเรื่องประเมินความสามารถของตนเองรวมทั้งวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หลังจากการอภิปรายนักเรียนเล่นเกมเกี่ยวกับธุรกิจที่ประกอบเพื่อหากำไร โดยการสร้างโรงงานที่จะประกอบผลิตภัณฑ์ใหม่ 3 อย่าง ก่อนจะสร้างผลิตภัณฑ์จำเป็นอย่างที่จะต้องสั่งส่วนประกอบให้พอ เพราะผู้ซื้อจะซื้อแต่ผลิตภัณฑ์ที่เสร็จสมบูรณ์ การวางแผนสำหรับการสั่งส่วนประกอบจึงมีความสำคัญ เพราะถ้าสั่งไม่พอผลิตภัณฑ์ที่ทำอาจจะไม่เสร็จสมบูรณ์และขายไม่ได้ ถ้าสั่งมากไปคืนไม่ได้ก็จะทำให้ได้กำไรน้อย นักเรียนทุกคนมีบัญชีราคาส่วนประกอบ และราคาของผลิตภัณฑ์ที่ผู้ซื้อกำหนดผู้อบรมได้ให้เวลาแก่นักเรียนวางแผนก่อนที่จะสั่งส่วนประกอบ การตัดสินใจสั่งส่วนประกอบมากหรือน้อยขึ้นกับการคิดคำนวณเกี่ยวกับความสามารถเวลาที่จะใช้ผลิต และการหว่างกำไรมากหรือน้อย

หลังจากเล่นเกมปรากฏว่านักเรียนบางคนได้กำไร บางคนได้กำรน้อยและบางคนขาดทุน ผู้อบรมได้อภิปรายความสัมพันธ์ของความคิดในการตัดสินใจ คุณสมบัติของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลของการเล่นเกม

แอลชูเลอร์ (Alschuler, 1968 อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2533, น. 127) รวบรวมผลงานการศึกษาเกี่ยวกับการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับเด็กวัยรุ่นที่เรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียนผลของการอบรมทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมมีการเรียนดีขึ้นและมีความสนใจในวิชาใหม่ ๆ และประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เคยทำ

หลักที่ใช้ในการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในโรงเรียน มีดังต่อไปนี้

1. สอนให้นักเรียนพิจารณาหรือศึกษาตนเองว่ามีจุดเด่นหรือความสามารถพิเศษอะไรบ้าง
2. ตั้งวัตถุประสงค์ในการทำงานโดยคำนึงถึงความสามารถของตน
3. รู้จักใช้การเสี่ยงในความสำเร็จปานกลาง คือ ไม่สูงเกินไปและต่ำเกินไป หรือไม่ง่าย หรือยากจนเกินไป
4. รู้จักวางแผนงานเพื่อจะทำงานให้ประสบความสำเร็จ
5. รู้จักประเมินผลงานที่ทำ และใช้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงงาน

สรุปได้ว่า หลักการที่ใช้ในการอบรมเพื่อสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักศึกษาประกอบด้วย ให้นักศึกษาได้พิจารณาจุดเด่นและความสามารถพิเศษที่ตนเองมี ตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนให้ตนเอง กล้าที่จะเสี่ยงในเรื่องของการเรียน แต่ต้องอยู่ในความเสี่ยงที่ปานกลาง ไม่สูงไปและไม่ต่ำไป วางแผนในการเรียนที่จะทำเพื่อให้การเรียนประสบความสำเร็จ และประเมินผลการเรียนของตนเองเพื่อให้มีการพยายามที่เรียนให้ได้มากกว่าเดิม และเพื่อปรับปรุงข้อผิดพลาดในการเรียนให้ดียิ่งกว่าเดิม

1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแม็คเคลแลนด์ (McClelland)

แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1961 อ้างถึงใน สุนิดา ตากสินลา, 2559, น. 11) มีความเชื่อว่า

1. สิ่งจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผลหรืออาจกล่าวได้ว่ามนุษย์มีความปรารถนาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จและมีความวิตกกังวลเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ

2. ความต้องการของมนุษย์มาจากการเรียนรู้มากกว่าอย่างอื่น ความต้องการที่จะเกิดจากการเรียนรู้มีอิทธิพลจูงใจทำให้มนุษย์หรือประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของเขาจากความแตกต่างกันในสิ่งแวดล้อมทั้งครอบครัว ที่ทำงาน ตลอดจนประเพณีวัฒนธรรม จะทำให้ความประพฤติและการปฏิบัติแตกต่างกันออกไป นั่นคือความต้องการในชีวิตของเขาแตกต่างกันออกไป

3. คุณภาพของความสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายอย่าง เช่น วัฒนธรรม ชนชั้น และเจตคติของพ่อแม่เกี่ยวกับการสร้างอิสรภาพ และความสำเร็จ

4. การสอนเด็กให้เป็นอิสระและใฝ่สัมฤทธิ์แต่เด็ก ๆ จะได้ผลดี พ่อแม่อาจเป็นตัวส่งเสริมหรือเป็นตัวถ่วงการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็ก

พ่อแม่ที่เอาใจใส่ (Authoritative Parents) ซึ่งจะใช้วิธีดูแลแบบเอาใจใส่เด็กแต่ก็ไม่ควบคุมความเป็นอิสระของเด็กมากเกินไป พ่อแม่พวกนี้จะได้ลูกที่พึ่งพาตัวเองและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนพ่อแม่ที่เป็นเผด็จการ (Authoritarian Parents) จะเข้มงวดและเข้มเด็ก และพ่อแม่ที่ปล่อยเด็กมักจะมีลูกที่ไม่รู้จักโต ไร้เป้าหมาย และไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะเห็นได้ว่าแนวคิดการจูงใจของ แม็คเคลแลนด์ (McClelland) ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ฐานที่ว่าบุคคลจะมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลมากน้อยหรือสูงต่ำเพียงใดนั้น ย่อมแล้วแต่การอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับเมื่อยังเยาว์วัย ดังนั้น ถ้าหากพ่อแม่ที่ปล่อยลูกแต่พูดคุยกับลูกเสมอ ใช้เหตุผลกับลูก และสอนให้เด็กรู้จักรับผิดชอบตนเอง มีการควบคุมตนเองได้ (Internal Control) จะดีกว่าการใช้อำนาจ ซึ่งใช้ความหวาดกลัวให้กับเด็ก จะเป็นการใช้อำนาจทำให้เด็กกลายเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอกได้ ฉะนั้น การให้เสรีแต่คอยคุยด้วยพร้อมกับสร้างความรู้สึกอบอุ่น และสอนให้รับผิดชอบในตนเองจะดีกว่าการใช้ อำนาจ ไม่ว่าจะเป็นเผด็จการหรือไม่เผด็จการก็ตาม แม็คเคลแลนด์ (McClelland) เชื่อว่า “สิ่งจูงใจอันดับหนึ่งของมนุษย์คือ ความต้องการประสบผลสัมฤทธิ์ ซึ่งหมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีให้ถึงระดับมาตรฐานที่บุคคลนั้นตั้งไว้” เขาเชื่อว่าการที่บุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใดนั้นย่อมแล้วแต่การอบรมเลี้ยงดูที่บุคคลนั้นได้รับจากบิดามารดาเมื่อวัยเยาว์ มิใช่เพราะดินฟ้าอากาศหรือเชื้อเผ่าพันธุ์

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1961 อ้างถึงใน สุนิดา ตากสินลา, 2559, น. 11) พบว่า

1. การให้เด็กทำอะไรได้ตั้งแต่เล็กเป็นการช่วยให้เด็กมีความต้องการสัมฤทธิ์ผล
2. ถ้ามารดามีความต้องการสูงมาก บุตรมักจะมีความต้องการประเภนี้ต่ำกว่ามารดาเพราะมารดาอาจเคี่ยวเข็ญให้บุตรช่วยตนเองตั้งแต่เด็กเกินไป หรืออาจห่วงใยในความสำเร็จของตนเกินไป
3. บุตรที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงนั้นเกิดจากการดาที่คอยให้กำลังใจ ให้ความอบอุ่น และแสดงความชื่นชมเสมอ

โดยวิจัยพฤติกรรมของเด็กหนุ่มในประเทศต่าง ๆ คว้าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง กับผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำนั้นแตกต่างกันอย่างไรบ้าง พบว่า

- 1) ในด้านกล้าเสี่ยงพอสมควร ในกรณีที่ต้องการใช้ความสามารถไม่ใช่อาศัยโชค มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว พบว่า เด็กหนุ่มที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงนั้นมักไม่พอใจทำสิ่งง่าย ๆ ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ฝีมืออะไร ส่วนเด็กหนุ่มที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำมักไม่ค่อยกล้าเสี่ยงจึงเลือกทำแต่สิ่งง่าย ๆ
- 2) ในด้านความขยันขันแข็งหรือการกระทำแปลก ๆ ใหม่ ๆ พบว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงนั้นไม่ได้ขยันทุกกรณี แต่จะมานะพากเพียรเมื่อสิ่งท้าทายความสามารถงานที่ใช้สมอง กับคิดงานที่ไม่ซ้ำแบบใครหรือวิธีการใหม่ ๆ
- 3) ในด้านความรับผิดชอบตนเอง พบว่า ผู้ที่มีความต้องการผลสัมฤทธิ์สูงมักพยายามใช้ความสามารถทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่เพื่อหวังให้คนยกย่องและชอบมีเสรีภาพในการคิด และทำอะไรเองไม่ชอบบงการ
- 4) ในด้านความต้องการทราบผลของการตัดสินใจ McClelland กล่าวว่า คนเราไม่ต้องการทราบผลให้แน่ชัดทุกคนไปเพราะอาจเป็นดาบสองคม อาจทำให้เกิดความวิตกกังวล ถ้าการกระทำนั้นไม่ได้ผล แต่ผู้ที่มีความสัมฤทธิ์ผลสูงมักต้องการทราบให้แน่ชัดว่าผลการกระทำของตนนั้นเป็นอย่างไร และพยายามทำให้ดีกว่าเดิม
- 5) ในด้านการคาดการณ์ล่วงหน้า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักมีแผนระยะยาว
- 6) ในด้านความสันทัดในการจัดระบบงาน ยังไม่มีหลักฐานเพียงพอแต่ได้กล่าวถึงการศึกษาของ เฟรนช์ (French) ที่พบว่า การเลือกผู้ร่วมคิดในการแก้ปัญหา นั้น ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์สูงมักเลือกผู้ที่มีความสามารถในด้านนั้น ๆ มากกว่าเพื่อน หรือผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างอื่น

จากทฤษฎีของ แม็คเคลแลนด์ ข้างต้น สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความกล้าเสี่ยงที่จะเรียนในสิ่งที่ยากและท้าทาย มีความขยันขันแข็งในการเรียน มีความรับผิดชอบต่องาน ต้องการที่ทราบผลที่แน่ชัดในการกระทำของตนเองเพื่อจะได้พยายามทำให้ดีกว่าเดิม มีการคาดการณ์ล่วงหน้า และมีการระบบงานที่ดีเพื่อผลักดันให้ตนเองมุ่งสู่จุดหมาย และการประสบความสำเร็จทางการเรียน

1.4.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแอทคินสัน

แอทคินสัน (Atkinson, 1966 อ้างถึงใน ญัญฐิกา บุรณกุล, 2552, น. 12-13) ได้อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบเคียงกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนเสร็จ หรือไม่น่าพอใจเมื่อกระทำสำเร็จก็ได้ และเขายังกล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ 3 ประเด็น คือ

1. การจูงใจที่บรรลุความสำเร็จ (Motive to Achieve Success) บุคคลแต่ละคนจะมีแรงจูงใจที่จะไปสู่ความสำเร็จ รวมทั้งจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลวต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ถ้าเขาประสบความสำเร็จเขาก็จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าบุคคลที่เคยประสบความล้มเหลวมาก่อน ซึ่งจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. การมีโอกาของความสำเร็จ (Probability of Success) ถ้างานที่ไม่ยากหรือไม่ยากเกินไป บุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก แต่ถ้างานที่ทำงานง่ายหรือยากมากเกินไป ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากหรือน้อย บุคคลนั้นก็จะรู้สึกว่าเขาจะมีโอกาสในการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

3. คุณค่าของความสำเร็จ (Incentive Value of Success) เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในความสำเร็จของตนมากขึ้น ก็จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในความสำเร็จนั้นมากขึ้น

จากทฤษฎีของ แอทคินสัน สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะทำให้ นักศึกษาเกิดความตั้งใจที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จสูงขึ้นด้วย ดังนั้น สิ่งที่จะกระตุ้นให้นักศึกษามีความตั้งใจที่จะเรียนให้ประสบความสำเร็จ ประกอบไปด้วย 3 ประการ ประการแรก คือ การที่นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อเป็นแรงผลักดันที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ประการที่สอง คือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ เป็นการประเมินโอกาสเพื่อที่จะเรียนหรือการทำงานต่าง ๆ ได้ตามเป้าหมายที่นักศึกษาตั้งไว้ และประการที่สาม คือ คุณค่าของสิ่งล่อใจเมื่อทำสำเร็จ หรือการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่นักศึกษาได้ตั้งเอาไว้

1.5 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1958 อ้างถึงใน วรรัตรี ฝาสุใจ, 2556, น. 25-26) แม็คเคลแลนด์ (McClelland) ได้ใช้วิธีการที่เรียกว่า เทคนิคการฉายออก (Projective Technique) ของมอร์เรย์ ที่เรียกว่า แบบทดสอบทีมาติก แอปเพอเซ็ปชัน (Thematic Apperception Test) หรือเรียกย่อว่า ทีเอที (TAT) ซึ่งเป็นภาพชุด แต่ละภาพจะมีรูปคนอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ภาพหนึ่งมีเด็กผู้ชายถือไวโอลินนั่งอยู่ ผู้ทดลองจะแสดงภาพให้ผู้ถูกทดลองดู และให้ตอบคำถาม 4 ข้อ ต่อไปนี้

1. ภาพที่ท่านเห็นแสดงอะไรบ้าง ใครคือบุคคลที่ท่านเห็นในภาพ
2. ทำไมบุคคลนั้นจึงอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นก่อนหน้านี้
3. บุคคลที่ท่านเห็นในรูปกำลังคิดอะไร หรือต้องการอะไร
4. ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น

การตอบคำถาม 4 ข้อของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะแตกต่างกัน ในการตั้งจุดประสงค์ของงาน ความพยายาม ความรับผิดชอบในการทำงาน และผลงาน ตัวอย่าง ของคำตอบของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคนหนึ่งหลังจากที่นั่งดูภาพเด็กชายที่ถือไวโอลิน มีเนื้อหาดังนี้ “เด็กชายคนหนึ่งกำลังนั่งพักหลังจากที่เรียนไวโอลินเสร็จ เขารู้สึกดีใจและภูมิใจที่ครูชมว่าเขาดี ไวโอลินดี และกำลังฝันว่าต่อไปในอนาคตเขาคงจะเป็นนักไวโอลินที่มีชื่อเสียง และเป็นสมาชิกของวงดนตรีใหญ่ ๆ แม้ว่าจะรู้ดีว่าการที่เล่นไวโอลินให้ดีและมีชื่อเสียงเขาจะต้องหมั่นฝึกหัด หรือต้องใช้เวลาซ้อมมาก คงจะทำให้ เขาไม่ได้ไปเล่นกับเพื่อน นอกจากนี้เขาคงต้องยอมเสียสละความสุขส่วนตัวอื่น ๆ แต่คิดว่าเขาจะพยายาม เพราะเป็นการเสียสละที่คุ้มค่าเพราะถ้าเขาเล่นไวโอลินได้ดีกว่าใคร ๆ เขาก็จะมีชื่อเสียงมาก”

สำหรับคำตอบของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีเนื้อหา ดังต่อไปนี้

“เด็กชายกำลังถือไวโอลินของพี่ชาย เขาอยากเล่นไวโอลินบ้าง แต่เมื่อคิดว่าการเล่นไวโอลิน ต้องใช้เวลาฝึกหัดมาก คิดว่าไม่เรียนดีกว่าเพราะพี่ชายเรียนไวโอลินต้องเสียสละเวลาส่วนตัว พบเพื่อนฝูงไม่ได้ เพราะจะต้องใช้เวลาในการซ้อมก่อนที่จะไปเรียนในบทเรียนใหม่ การฝึกหัดเล่นไวโอลินเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย เพราะจะต้องทำซ้ำ ๆ นอกจากนี้ไม่มีทางประกันได้ว่า จะเล่นได้ดีและจะมีชื่อเสียงในที่สุดอาจลงเอย ด้วยการเล่นไวโอลินได้แต่ไม่ดีพอ และไม่ได้รับเชิญให้ร่วมเล่นกับวงดนตรี”

วิธีวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1958 อ้างถึงใน วรธตรี ฝาสุใจ, 2556, น. 25-26) โดยใช้ทีเอที (TAT) ไม่ได้ทำเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ได้ทำในยุโรปและเอเชียด้วย ปรากฏว่า คำตอบของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและต่ำของประเทศต่าง ๆ มีเนื้อหาคล้ายคลึงกันมาก แม็คเคลแลนด์ (McClelland) สรุปได้ว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ในการทำงาน
2. เป็นผู้ที่ตั้งวัตถุประสงค์ที่จะมีโอกาสจะทำได้สำเร็จ 50-50 หรือเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงปานกลาง
3. พยายามที่จะทำอะไรอย่างไม่ทอดถอนใจถึงจุดหมายปลายทาง
4. เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว
5. ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำ
6. เมื่อประสบความสำเร็จมักอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายาม

แม็คเคลแลนด์ (McClelland) เชื่อว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่เรียนรู้และการศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ได้พิสูจน์ความคิดเห็นของ แม็คเคลแลนด์ (McClelland) เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะ มาจากครอบครัวที่พ่อแม่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน และบอกให้ลูกทราบว่าตนมีความสนใจ ในสัมฤทธิ์ผลของลูก อบรมลูกให้เป็นบุคคลที่ช่วยเหลือตัวเองได้และส่งเสริมให้เป็นอิสระ วิธีใช้ในการอบรม ค่อนข้างจะเข้มงวด ให้รางวัลกับลูกเวลาที่ลูกทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ และลงโทษถ้าทำไม่ได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรักความอบอุ่น และแสดงให้ลูกเห็นว่าที่เข้มงวดก็เพราะความรักลูก อยากให้ลูกมีความสำเร็จ

สุนิดา ตากสินลา (2559, น.29) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยใช้แบบสอบถามส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ตัวอย่างแบบสอบถาม เช่น นักศึกษาตั้งใจฟังครูสอนในรายวิชาที่ตนเอง ไม่เข้าใจ และเมื่ออาจารย์ให้การบ้านหรือมอบหมายงานให้ นักศึกษาจะรีบทำการบ้านหรืองานที่ได้รับ มอบหมายนั้นทันที

มลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558, น.41) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยใช้แบบสอบถามส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น เมื่ออาจารย์สั่งงานข้าพเจ้าจะรีบทำ ให้เสร็จทันที และข้าพเจ้าตั้งใจทำการบ้านด้วยตนเอง

วรรณตรี ผาสุกใจ (2556, น. 51) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยใช้แบบสอบถามส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด เช่น ไม่ว่าจะทำงานอะไรนักศึกษาจะตั้งใจทำงานจนสุดความสามารถ และนักศึกษาตั้งใจอ่านหนังสือและทบทวนจนเข้าใจเพื่อให้สอบผ่านทุกวิชา

สรุปได้ว่า การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สามารถวัดได้หลายรูปแบบ เช่น ใช้การวัดโดยวิธีที่เรียกว่า Thematic Apperception Test (TAT) ซึ่งเป็นการใช้รูปภาพเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้รับการทดสอบแสดงแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ออกมา แต่ในหลายกรณี การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มักใช้แบบสอบถามที่เป็นแบบประเมินค่า โดยให้ผู้รับการทดสอบเป็นผู้ประเมินตัวเอง ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าจะวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้ แบบสอบถามที่เป็นลักษณะแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

2.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

2.1 ความหมายของเจตคติและเจตคติต่อการเรียน

2.1.1 ความหมายของเจตคติ

วริษฐา วงษ์คณานุรักษ์ (2560, น. 22) ได้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ว่า เป็นความรู้สึก ความคิด ของบุคคลที่ตอบสนองไปในทิศทางบวก หรือทิศทางลบ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น อาจชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธ์ (2527 อ้างถึงใน ปรียาภรณ์ สังขโชติ, 2557, น. 7) ได้ให้ความหมายของ เจตคติ ไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

ปรียาพร สังขโชติ (2557, น. 7) ได้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ว่า เป็นความคิดเห็น ความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และเป็นแนวโน้มของการแสดงพฤติกรรมตอบสนอง ต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งอาจเป็นไปในทางบวกและทางลบ

วิไลวรรณ ศรีสงคราม และคณะ (2549, น.260) ได้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีความรู้สึก ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ หรือความคิด แต่ในความหมายของศัพท์ คือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Readiness to act) ดังนั้น อาจเขียนได้ว่าเจตคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมที่บุคคลมีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง สภาวะความพร้อมทางจิตจะอยู่นานพอสมควร ถ้าเรามีท่าทีความรู้สึกหรือเจตคติเชิงบวกเราย่อมปฏิบัติในทางบวก แต่ถ้าเรามีท่าทีความรู้สึกเชิงลบ เราจะปฏิบัติออกมาเชิงลบ

บุญเรือน ปรีชาธรรมรัตน์ (2535 อ้างถึงใน เดชา ลุนาวงศ์, 2546, น. 18) ได้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ว่า เจตคติ คือ ความคิดเห็นซึ่งประกอบด้วย ความรู้สึก และแนวโน้มของบุคคลที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม และประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง เป็นท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ และแนวโน้มของพฤติกรรมที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง โดยอาจเป็นไปในทิศทางบวกหรือทิศทางลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ และพอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

2.1.2 ความหมายของเจตคติต่อการเรียน

ราตรี ศรีคุณลา (2558, น. 13) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียน ไว้ว่า เป็นความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน เนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือคัดค้าน ยอมรับหรือปฏิเสธ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ชอบหรือไม่ชอบ

ฉันทนา วุฒิสิริพรรณ (2557, น. 14) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียน ไว้ว่า เป็นความรู้สึกและพฤติกรรมหรือการแสดงออกถึงความเชื่อที่มีของผู้เรียนต่อการเรียน ซึ่งสามารถประเมินค่าออกมาในทางบวกและทางลบ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักหรือเกลียดการเรียนและจะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติ

วรรณตรี ผาสุกใจ (2556 น. 4) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียน ไว้ว่า เจตคติทางการเรียน เป็นความคิด เป็นความรู้สึก หรือความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนและท่าที หรือแนวโน้มของพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อการเรียน โดยอาจเป็นไปในทางบวกหรือลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม ตลอดจนประสบการณ์เรียนรู้ของแต่ละบุคคล

ปราณี หล้าเบญญะ (2553, น. 8) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียน ไว้ว่า เป็นความคิด ความรู้สึกและท่าทีของผู้เรียนต่อการเรียนที่แสดงออกในทิศทางเห็นด้วยไม่เห็นด้วย ชอบไม่ชอบ และมีแนวโน้มที่จะกระทำการตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึก

พรรณทิภา คำพรหม (2551 น. 7) ได้ให้ความหมายของเจตคติต่อการเรียน ไว้ว่า เป็นความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็นในด้านบวกและด้านลบของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการเรียน ตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา

สรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนเป็นความคิด ความรู้สึก หรือความเชื่อของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนและทำที่ หรือแนวโน้มของพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อการเรียน โดยอาจเป็นไปในทางบวกหรือลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมตลอดจนประสบการณ์เรียนรู้ของแต่ละบุคคล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัดเจตคติต่อการเรียน ด้วยแบบสอบถามของ วรธตรี ฝาสุใจ (2556) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากแบบสอบถามนี้มีเนื้อหาและข้อความที่หลากหลาย และครอบคลุมสอดคล้องกับนิยามศัพท์ ดังนั้น จึงสรุปความหมายของเจตคติต่อการเรียน ดังความหมายของ วรธตรี ฝาสุใจ (2556) ข้างต้น

2.2 องค์ประกอบของเจตคติ

วิไลวรรณ ศรีสงคราม และคณะ (2549, น. 261) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบ ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการรู้ การคิด ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นความรู้สึก ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า (คน สิ่งของ สถานการณ์) เช่น คนที่เป็นโรคเอดส์ บุคคลมักจะมีเจตคติไม่ดีเพราะเป็นโรคติดต่อและร้ายแรง ทำให้สังคมเสื่อมถอยทางศีลธรรม หรือนางงามซึ่งผ่านการตัดสินแล้ว มักจะมีเจตคติว่าต้องสวย เป็นต้น

2. องค์ประกอบเกี่ยวข้องกับความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าตามประสบการณ์ที่ได้รับมาทั้งทางบวกและทางลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ เช่น หัวหน้างานไม่ชอบให้ลูกน้องขาดงานบ่อย หรือมาทำงานสาย ถ้าลูกน้องคนใดมีพฤติกรรมดังกล่าว มักถูกหัวหน้างานมีความไม่ชอบ องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึกนี้ ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มของการกระทำ หรือพฤติกรรม (Action Tendency Component หรือ Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าให้สอดคล้องกับความรู้สึกของบุคคล เช่น เมื่อหัวหน้าไม่ชอบให้ลูกน้องมาสาย หรือขาดงานบ่อย สั้นปีกไม่เสนอซื้อขึ้นเงินเดือนหรือได้รับโบนัสน้อยกว่าคนอื่น

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, น. 138) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้ การคิด (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด ความเชื่อถือที่คนเรามีต่อสิ่งเร้า (คน สิ่งของ สถานการณ์) รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี บวกหรือลบ ในกรณีที่เรารู้จักสิ่งใดดี เราก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ถ้าเรารู้จักในสิ่งไม่ดีก็จะมีเจตคติไม่ดีเช่นกัน ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยก็就不用เกิดเจตคติขึ้น

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึกต่อสิ่งเร้า เมื่อเราเกิดความรู้การคิดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วจะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่ดี ในขั้นนี้จะเป็นเจตคติที่มีทิศทางแล้ว ซึ่งเปลี่ยนแปลงค่อนข้างยากมาก

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มในการกระทำ (Action Tendency Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้น ๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุนช่วยเหลือหรือทำลายล้าง

องค์ประกอบของเจตคติทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเสมอ ด้วยเหตุที่ว่าปฏิกิริยาของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดก็ตามจะตกอยู่ภายในองค์ประกอบทั้ง 3 นี้ทั้งสิ้น

จันทิภา ลิ้มปีเจริญ (2522 อ้างถึงใน วรรณตรี ฝาสุใจ, 2556, น. 33-34) กล่าวว่า องค์ประกอบของทัศนคติ พอจะแบ่งองค์ประกอบออกเป็น 3 ประการที่เกี่ยวข้องกัน คือ

1. ความรู้สึกต่อสิ่งนั้น (Feeling Component) เป็นความรู้สึกที่มีอยู่ภายในใจของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อาจเป็นต่อบุคคล ต่อกลุ่ม ต่อสถาบัน เป็นต้น ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอาจเป็นทั้งทางบวกและทางลบ ทัศนคติว่ากันจริง ๆ แล้วก็เป็นส่วนที่แสดงบุคลิกลักษณะของคน ซึ่งเป็นส่วนที่เกิดจากการเรียนรู้และประทับใจในสิ่งนั้นตลอดมา เช่น เด็กที่มีความรู้ประทับใจครูคนหนึ่ง เพราะสอนแล้วเขาเข้าใจดี ครูอารมณ์ดี หรือครูสวย เด็กก็จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อครูคนนั้น ตรงกันข้าม ถ้าเขามีความรู้สึกประทับใจกับครูอีกคนหนึ่งแต่ร่างกายไม่สะอาดเรียบบ่อย พุดจาหยาบคาย วางตัวไม่น่าเชื่อถือ เขามีทัศนคติไม่ดีต่อครูคนนั้น

2. ข้อมูลที่รับทราบ (Cognitive Component) คนมักจะเชื่อในสิ่งที่ได้รับทราบมาจากการเห็นจากคำบอกเล่า ถ้าคนใดได้รับการบอกเล่าว่าสิ่งนั้นไม่ดีมาตลอด ก็จะเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย บางครั้งก็ไม่รู้ตัว และถ้าเกิดทัศนคติที่ไม่ดีกับสิ่งนั้นแล้วจะเกิดความเชื่อว่าไม่ดีแน่ ๆ เช่น มีคนพูดกันไต่ยิบย่อย ๆ ว่า นายเหนียวเป็นคนเห็นแก่ตัวชอบเอาไรต์เอาเปรียบแก่ผู้อื่น ย่อมทำให้ผู้ฟังเกิดทัศนคติไม่ค่อยดีต่อนายเหนียวแล้วทั้ง ๆ ที่อาจไม่เคยเจอเจ้าตัวเลย องค์ประกอบข้อนี้จะสัมพันธ์ในข้อแรกในแง่ที่ว่าเมื่อใดมีความรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ส่งผลทำให้เขาเชื่อที่ได้รับทราบมาทันที เช่น ถ้าเขามีความรู้สึกไม่ชอบนายดำเมื่อมีคนบอกว่า นายดำชอบขโมยของ มีแนวโน้มว่าเขาจะเชื่อทันทีว่านายดำเป็นเช่นนั้นจริง

3. พฤติกรรมที่แสดงออกมาให้เห็น (Action Component) การแสดงออกของบุคคลก็เป็นส่วนที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2 คือถ้าบุคคลใดมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้น เช่น กรณีนายดำ นาย ก รู้สึกไม่ชอบนายดำตั้งแต่แรกเจอ (Feeling Component) เมื่อมีคนเล่าให้ฟังบ่อยว่านายดำเป็นขี้ขโมย (Cognitive Component) ทำให้นาย ก แสดงอาการรังเกียจดูถูกนายดำ (Action Component) เมื่อพบนายดำ

ถ้าพิจารณาอีกแง่หนึ่ง การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นลักษณะประจำทำให้ผู้พบเห็นมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้นได้ เช่น มักจะมีคนทักทายพูดคุยอย่างดีกับนางสาวมะลิเสมอ เมื่อพบหล่อนก็มีแนวโน้มทำให้คนที่สังเกตเห็นเช่นนั้นบ่อย ๆ เกิดมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อนางสาวมะลิได้ทั้ง ๆ ที่ยังไม่เคยพูดคุยกับหล่อนก็ได้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของเจตคติต่อการเรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบเกี่ยวข้องกับการรู้ การคิด ความเข้าใจ เป็นความรู้ความเข้าใจที่บุคคลมีต่อการเรียนว่าการเรียนเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี
- 2) องค์ประกอบเกี่ยวข้องกับความรู้สึก เป็นความรู้สึกที่มีต่อการเรียนทั้งทางบวกและทางลบ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ชอบและไม่ชอบ
- 3) องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มของพฤติกรรม หรือความพร้อมของพฤติกรรมต่อการเรียน เช่น แนวโน้มของพฤติกรรมต่อการเรียนทางบวก เช่น การตั้งใจเรียน หรือ ชอบการมาเรียน แนวโน้มของพฤติกรรมต่อการเรียนทางลบ เช่น การไม่ตั้งใจเรียน หรือไม่ชอบการเรียน

2.3 ประเภทของเจตคติ

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 อ้างถึงใน วรรณตรี ผาสุกใจ, 2556, น. 37) กล่าวว่า เจตคติแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.เจตคติทั่วไป (General Attitude) ได้แก่ สภาพของจิตใจทั่วไปเป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคล เจตคติทั่วไปได้แก่ ลักษณะของบุคลิกภาพอันกว้างขวาง เช่น การมองโลกในแง่ดี การเคร่งในระเบียบประเพณี เป็นต้น

2. เจตคติเฉพาะอย่าง (Speciffic Attitude) ได้แก่ สภาพทางจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคล สถานการณ์ และสิ่งนั้นคนนั้น ถ้าชอบหรือเห็นดีด้วยก็เรียกว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าไม่ชอบและเห็นว่าไม่ดีต่อสิ่งนั้นเป็นการจำเพราะเจาะจง เช่น นักเรียนไม่ชอบครูคนนี้ก็เรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อครูคนนี้ ถ้ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษก็แสดงว่านักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

นอกจากนี้เจตคติแบ่งได้เป็น 5 ชนิด คือ

1. เจตคติด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนหรือสิ่งของได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจจะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นคนนั้น ตลอดจนคนอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน แต่ถ้าประสบการณ์ในคนนั้นสิ่งนั้นทำให้เกิดความทุกข์ ความเจ็บปวด ไม่พอใจ ก็จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนนั้นและสิ่งนั้น เช่น นักเรียนไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์เรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เนื่องจากเคยสอบตก เรียนแล้วไม่เข้าใจ ถูกครูดุและเข้มงวด เป็นต้น

2. เจตคติต่อปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้ เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษาความรู้จนเกิดความเข้าใจ และมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คือ อารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้จนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่ดีต่อศาสนา เจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติ เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวานเพื่อให้อื่นเกิดความนิยมชมชอบ เจตคติที่ดีต่องานในสำนัก

4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทางความรู้สึก หรืออารมณ์ เจตคติทางปัญญา และเจตคติทางการกระทำเป็นเจตคติเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับของสังคม และเสริมแรงกระทำเพื่อสนองความต้องการของคนต่อไป

5. เจตคติในการป้องกันตัว (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเอง ให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ ด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ ด้านปัญญา และด้านการกระทำ เช่น ความก้าวร้าวของนักเรียนเกิดจากการถูกเพื่อนรังแก จึงแสดงออกเป็นการระบายความขัดแย้งหรือความตึงเครียดภายในได้อย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า ประเภทของเจตคติที่กล่าวมาข้างต้น มีผู้ระบุไว้ 2 ประเภท และ 5 ประเภท ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเจตคติทั่วไป เจตคติเฉพาะ เจตคติในด้านความรู้สึก เจตคติทางปัญญา เจตคติทางการกระทำ เจตคติความสมดุล และเจตคติป้องกันตัว ก็มีผลต่อเจตคติต่อการเรียนได้เช่นเดียวกัน ซึ่งทุกประเภทของเจตคติก็น่าจะส่งผลออกมาในรูปแบบ ความคิด ความรู้สึก หรือความเชื่อที่นักศึกษามีต่อการเรียน

หรือแนวโน้มของพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติต่อการเรียน โดยจะแสดงออกมาในทางบวกหรือทางลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551, น. 261-264) ได้ทำการศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ทางด้านเจตคติ จะช่วยให้บุคคลเกิดความเข้าใจเจตคติได้ดียิ่งขึ้น การอธิบายเจตคติมีหลายแนวคิด ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. กลุ่มที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความสัมพันธ์เชื่อมโยง
2. กลุ่มที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ ความรู้ ความเข้าใจ

1. เจตคติที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความสัมพันธ์เชื่อมโยง

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่า เจตคติของเรานั้นเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ และมีการเปลี่ยนแปลงได้ เหมือนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ขณะที่เรารับรู้ก็จะเกิดความรู้สึก หรืออารมณ์ต่อสิ่งนั้นไปด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มนี้จึงมีการเสริมแรง การวางเงื่อนไข การเลียนแบบ การเชื่อมโยง เป็นต้น

1. การเสริมแรง เป็นเจตคติที่เกิดขึ้นจากการเสริมแรงทางบวกทางลบ การเสริมแรงทางบวก เช่น เจตคติที่ดีต่อการเรียนได้รับคำชมอาจารย์ก็จะทำให้มีมานะพยายามและตั้งใจมากขึ้น แต่ถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ถูกตำหนิ ถูกว่า ก็ยิ่งไม่อยากเรียน

2. การวางเงื่อนไข การวางเงื่อนไขเกิดขึ้นเพื่อเจตคติต่อสิ่งหนึ่งแล้วไปควบคู่ หรือไปสัมพันธ์ กับสิ่งหนึ่งทำให้มีเจตคติต่อสิ่งนั้นเหมือนกัน เช่น เรามีเจตคติต่อการประสบความสำเร็จต่อการเรียน ต่อมาก็ได้เห็นผู้ที่ประสบความสำเร็จต่อการเรียนมีอาชีพที่ดี เราก็มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพนั้นด้วย

3. การเลียนแบบ การเลียนแบบทางเจตคติปกติ เกิดจากการที่บุคคลรับรู้เจตคติที่คนอื่นมีอยู่แล้ว จึงรับมาเป็นของตนโดยไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ตรง เช่น พ่อแม่มีเจตคติต่อการเรียนดีลูกก็จะมีเจตคติเช่นนั้น โดยปกติแล้วบุคคลจะเลียนแบบเจตคติของคนที่เรารัก และชื่นชอบเสมอ และศรัทธา หรือถ้าเราพบว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมมีเจตคติอย่างนั้น บางทีเราก็กพลอยมีเจตคติเช่นนั้นไปด้วย ซึ่งเป็นลักษณะการปรับตัวเข้าสังคมอย่างหนึ่ง

4. การเชื่อมโยง การเกิดเจตคติทางการเชื่อมโยงเป็นผลจากบุคคลผู้เป็นเจ้าของเจตคติ มีการเชื่อมโยงลักษณะบางอย่างเข้าด้วยกันตามความคิดความเข้าใจของตน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ถ้าเรามีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนที่เกียจคร้าน เมื่อพบคนที่เกียจคร้านก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีด้วย

สรุปได้ว่า ตามทฤษฎีการเรียนรู้ความสัมพันธ์เชื่อมโยง เจตคติเกิดจากปัจจัยในด้านการเสริมแรง การวางเงื่อนไข การเลียนแบบ และการเชื่อมโยง ซึ่งปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งหรือหลายปัจจัยร่วมกัน สามารถก่อให้เกิดเจตคติได้ เช่น ความประพฤติดีทำให้นักศึกษาได้คำชมจากอาจารย์ก็จะเชื่อมโยงไปถึงการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อจะได้เอาอย่างนักศึกษารุ่นพี่ที่ได้รับการยกย่องเนื่องจากเรียนดี

2. เจตคติที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ ความรู้ ความเข้าใจ

ทฤษฎีการเรียนรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ประกอบด้วยทฤษฎีย่อย ๆ ต่อไปนี้

1. ทฤษฎีความขัดแย้งด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Dissonance Theory)

เฟสติเกอร์ (Festinger, 1957 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2551) อธิบายว่า องค์ประกอบของเจตคติคือความรู้ความเข้าใจ ซึ่งได้แก่ ความคิดเห็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่แต่ละคนได้รับบางครั้งก็พบความรู้ความเข้าใจมีลักษณะที่ขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่สบายใจ การปรับความคิดความเชื่อให้สอดคล้องกันนั้น เป็นการเปลี่ยนเจตคติ เช่น คนที่มีเจตคติว่าคนแต่งตัวดีมีฐานะดี แต่เขาพบว่าไม่เป็นความจริง เขาจึงต้องปรับเจตคติใหม่ว่า อาจไม่ใช่คนฐานะดีก็ได้ ก็จะทำให้เขาเกิดความขัดแย้งน้อยลง เนื่องจากเขาเป็นคนที่แต่งตัวดีฐานะไม่ดี เป็นต้น

2. ทฤษฎีสอดคล้องระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์กับความรู้ความเข้าใจ (Affective-Cognitive Consistency)

โรเซนเบิร์ก (Rosenberg, 1956 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2551) อธิบายว่า เจตคติไม่เปลี่ยนถ้ายังมีความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์กับความรู้ความเข้าใจ แต่ถ้าองค์ประกอบทั้งสองเกิดความขัดแย้งกันก็จะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ไปในทิศทางเดียวกัน มิฉะนั้น จะเกิดความไม่สบายใจขึ้น เช่น เรามีเจตคติที่ดีต่อเขา เนื่องจากเขาเป็นคนดีและเราก็อชอบเขา แต่ต่อมาเราพบว่าเขาไม่ได้เป็นคนดีดังที่เราคิด เราจึงเปลี่ยนเจตคติใหม่ให้เป็นผู้ว่าเขาเป็นคนไม่ดีเราไม่ชอบเขา เราไม่สามารถทนความขัดแย้งของตนเองได้ว่าเขาเป็นคนดี เราชอบเขาอยู่ เป็นต้น

3. ทฤษฎีความสมดุล (Balance Theory)

ไฮเดอร์ (Heider, 1958 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551) มีแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ว่า เจตคติแต่ละคนในสังคมมีบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางที่สอดคล้องกันกับเจตคติของอีกคนหนึ่งเพื่อให้เกิดความสมดุล เมื่อเกิดสถานะที่ไม่สมดุล เช่น เปลี่ยนทิศทางของเจตคติที่มีต่อสิ่งของ หรือเปลี่ยนทิศทางของเจตคติที่มีต่อบุคคล หรือชักจูงให้อีกฝ่าย เปลี่ยนตามตนเอง

4. ทฤษฎีลงรอยเดียวกัน (Congruity Theory)

ออสกู๊ดและเทนเนนบาว์ม (Osgood and Tannenbaum, 1955 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2551) มีแนวคิดต่อทฤษฎีนี้ว่า การเปลี่ยนเจตคติของบุคคลจะเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับลักษณะที่เราประเมินผู้คนที่เกี่ยวข้องและเจตคติเดิมของบุคคล เมื่อเกิดความไม่ลงรอยของเจตคติ บุคคลก็จะปรับเจตคติให้ลงรอยกับสถานการณ์มากขึ้น

สรุปได้ว่า แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในกลุ่มที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ ความรู้ ความเข้าใจ ประกอบไปด้วย ทฤษฎีความขัดแย้งด้านความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์กับความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความสมดุล ทฤษฎีความลงรอยเดียวกัน ทฤษฎีเหล่านี้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติ คือ ความรู้ความเข้าใจซึ่งได้แก่ ความคิดเห็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ต้องสอดคล้องกัน หากเกิดความไม่สอดคล้องขึ้น บุคคลจำเป็นต้องปรับความคิดเห็นหรือเจตคติใหม่เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งหรือความไม่สมดุล หรือความไม่ลงรอยภายในจิตใจของบุคคล

2.5 การวัดเจตคติ

ลิเคอร์ท (Likert, 1932 อ้างถึงใน ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร 2545, น. 151) เป็นแบบทดสอบเจตคติที่ลิเคอร์ท (Likert) ได้สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามที่เป็นประโยคและมีหัวข้อให้เลือก คือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก เจตคติทางบวกจะได้คะแนนมาก เจตคติทางลบจะได้คะแนนน้อย ถ้านำแต่ละข้อมารวมกันและหาค่าเฉลี่ยเราจะรู้ว่า มีเจตคติอย่างไร

ตัวอย่าง

ชาวนาเป็นบุคคลที่น่าสงสาร (ประโยค Positive)

ข้อเลือก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างมาก	4
เห็นด้วย	3
ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	2
ไม่เห็นด้วย	1
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	0

ในกรณีที่เป็นลบ หรือในทางที่ไม่ดี จะต้องกลับค่าคะแนน

นิโครเป็นคนเกียจคร้าน (ประโยค Negative)

ข้อเลือก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างมาก	4 (0)
เห็นด้วย	3 (1)
ไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ	2 (2)
ไม่เห็นด้วย	1 (3)
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	0 (4)

สรุปได้ว่า แบบทดสอบเจตคติของ ลิเคอร์ท เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก เจตคติทางบวกจะได้คะแนนมาก เจตคติทางลบจะได้คะแนนน้อย ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาสนใจในการวัดเจตคติตามวิธีของลิเคอร์ท จึงนำมาเป็นแบบสอบวัดเจตคติในครั้งนี้

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

3.1 ความหมายของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

ณิชากรณต์ นิทะโม (2559 น. 7) ได้ให้ความหมายของ การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ไว้ว่า การเอาใจใส่ ดูแล และติดตามผลการเรียน การให้ความรู้เพิ่มเติม การให้การสนับสนุนเสริมกำลังใจ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียน

อุทัยวรรณ ปัญญาวัน (2553, น. 34) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ไว้ว่า การได้รับความรัก ความเอาใจใส่ และได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้การช่วยเหลือสนับสนุนทั้งในด้านวัตถุสิ่งของและให้กำลังใจ แล้วทำให้ผู้ที่ได้รับการสนับสนุน มีพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา

รุสราญ อะห์ลี (2553 น. 6) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ไว้ว่า การเอาใจใส่ ดูแล และติดตามผลการเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียน การสนับสนุนทางการเงิน และเสริมสร้างกำลังใจ

สุนิตรา สิงคะอุดม (2552 น. 7) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ไว้ว่า การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองภายในครอบครัวให้การสนับสนุนทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ ความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงินทุนทรัพย์ในการใช้จ่ายให้เวลานักศึกษาในการทำกิจกรรมการเรียน

วิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547 น. 10) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ไว้ว่า พฤติกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียน ไว้วางใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน ให้ความรักความห่วงใยใกล้ชิดต่อบุตร พยายามส่งเสริมสนับสนุนในด้านการเรียนของบุตร เพื่อต้องการให้บุตรประสบความสำเร็จในการเรียน

สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง เป็นการรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนของนักเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร การให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน และการให้กำลังใจของผู้ปกครองต่อบุตร เพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน การให้ความรัก ความห่วงใย ใกล้ชิดต่อบุตร พยายามส่งเสริม สนับสนุนในการเรียนของบุตร รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์การเรียนเพื่อให้บุตรประสบผลสำเร็จทางการเรียน

3.2 บทบาทของการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

3.2.1 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมด้านการเรียน

เสาวณีย์ อยู่แคล้ว (2556, น.102) กล่าวว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองนี้ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จในการเรียน และจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 11 ซึ่งกำหนดไว้ว่า บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนให้ได้รับการศึกษา นอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว จะเห็นว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนของลูก ซึ่งจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนพบว่า มีนักศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียน ไว้ดังนี้

1. บ้านเป็นพื้นฐานในการให้การศึกษาอบรมเด็ก
2. การตอบสนองความต้องการทางร่างกายและจิตใจ
3. การตอบสนองความต้องการทางสติปัญญาและสมอง
4. การให้ความร่วมมือสนับสนุนโรงเรียน
5. การส่งเสริมพัฒนาการและความเจริญงอกงามของนักเรียน

การ์ตเนอร์ (Gardner 1973 อ้างถึงใน เกล้า จักทอน, 2533, น. 58-59 อ้างถึงใน เสาวณีย์ อยู่แล้ว, 2556, น. 104) กล่าวว่า ได้จำแนกบทบาทของบิดา มารดา ผู้ปกครองต่อการเรียนรู้ ออกเป็น 2 ชนิด คือ บทบาทที่ปรากฏการกระทำ (Active Role) บทบาทชนิดนี้ หมายถึง การที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองปรากฏการกระทำออกมา โดยการกระตุ้นนักเรียนให้เรียน สอนนักเรียน ส่งเสริมความสำเร็จในการเรียน คอยดูแลสอดส่องให้นักเรียนทำการบ้าน และส่งเสริมให้นักเรียนทำทุกอย่างเกี่ยวกับการเรียนให้ได้ดี ให้รางวัลและให้การเสริมแรงแก่ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และบทบาทที่ไม่ปรากฏการกระทำ (Passive Role) บทบาทชนิดนี้เป็นบทบาทที่ละเอียดอ่อน สำหรับความคิดของการ์ตเนอร์ (Gardner) แล้ว บทบาทชนิดนี้มีความสำคัญกว่าบทบาทของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ปรากฏการกระทำ บทบาทชนิดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเจตคติของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีต่อที่นักเรียน บทบาทชนิดนี้ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะช่วยจูงใจผู้เรียนให้เรียนรู้ อย่างไรก็ตามการสนับสนุนประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาก คือ การให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนพิเศษ แต่การสนับสนุนในประเด็นนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นสำคัญจากองค์ประกอบหรือปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางด้านครอบครัว

ประหยัด เกื่อนศิริ (2536 อ้างถึงใน รุสราญ อะหลี, 2553, น. 65) กล่าวว่า ความหมายของ คำว่าครอบครัว ทั้งนี้มีความเหมือนและความแตกต่างขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรู้ ความคิดของผู้ให้ความหมายหรือค่านิยมว่าจะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือขำนาญการด้านวิทยาการแขนงใด ฉะนั้น ความหมายของครอบครัวจึงอาจกล่าวได้หลายลักษณะ สภาพของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเรียนของนิสิต เพราะหากครอบครัวมีความสำคัญเป็นศูนย์กลางการพัฒนานิสิตทั้งทางร่างกาย สมอง สติปัญญา และจิตใจ หากครอบครัวให้ความอบอุ่น อบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ให้การยอมรับ ยกย่อง ชมเชย แสดงความสนใจ เข้าใจ เอาใจใส่อย่างดี พร้อมสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้าน จะทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง ซึ่งจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องสามารถจำแนกการสนับสนุนทางการเรียนได้ 2 ด้าน ได้แก่

1. การสนับสนุนด้านกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนจากครอบครัว หมายถึง การให้การดูแลเอาใจใส่มอบความรักความอบอุ่น ให้คำปรึกษา คอยสังเกตและสอบถามความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้น
2. การสนับสนุนสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนจากครอบครัว หมายถึง การดูแล ให้ความสะดวกปลอดภัย พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้น

แม้ว่าเอกสารข้างต้นจะกล่าวถึงการสนับสนุนทางการเรียนของนักเรียน แต่ผู้ศึกษาค้นคว้าเห็นว่าน่าจะนำมาใช้กับนักศึกษาได้เช่นกัน จึงสรุปได้ว่า บทบาทของผู้ปกครองที่กระตุ้นให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การสนับสนุนในความต้องการทางร่างกายและจิตใจเป็นการให้กำลังใจ การดูแลในเรื่องของสุขภาพ อาหารที่ถูกสุขลักษณะ ในความต้องการทางสติปัญญาและสมองเป็นการ

สนับสนุนในการเรียนเสริมในด้านที่นักศึกษาสนใจ หรือการทัศนศึกษาที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น และการสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในงานของคณะหรือทางมหาวิทยาลัย อีกทั้งการให้รางวัลหรือคำชมเชยเมื่อนักศึกษาประสบความสำเร็จก็ยังถือว่าเป็นการกระตุ้น และเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เช่นกัน

3.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

3.3.1 ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning or Instrumental Conditioning or Type R. Conditioning) สกินเนอร์ (Skinner, 1904-1990 อ้างถึงใน อรรถวิช จาริกจาริต, 2561, น.100-103) สกินเนอร์ (Skinner) ได้แบ่งพฤติกรรมของอินทรีย์ ออกเป็น 2 แบบ คือ

1. พฤติกรรมควบคุมไม่ได้ (Respondent Behavior) หรือปฏิกิริยาสะท้อน (Reflex) เป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งอินทรีย์ไม่สามารถกำหนดเองได้ โดยเกิดจากการมีสิ่งเร้า (Stimulus) ภายนอกมากระตุ้นให้แสดงพฤติกรรม เช่น การกระพริบตา การหลั่งน้ำลาย การเกิดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เป็นต้น

2. พฤติกรรมที่ควบคุมได้หรือพฤติกรรมแบบการกระทำ (Operant Behavior) เป็นพฤติกรรมที่อินทรีย์สามารถกำหนดเองได้ ไม่ให้สิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นให้แสดงพฤติกรรม เช่น การกิน การนอน การพูด การเดิน การทำงาน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม สิ่งเร้าภายนอกอาจกำหนดพฤติกรรมแบบการกระทำนี้ในลักษณะการวางเงื่อนไข นั่นคือ ถ้าแสดงพฤติกรรมแล้วได้รับการเสริมแรง (Reinforcement) หรือได้รับรางวัล พฤติกรรมนั้นก็จะเกิดขึ้นอีกด้วยความถี่ที่สูง การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในครั้งหลังจึงเป็นการตอบสนองที่ได้รับการวางเงื่อนไขจากการเสริมแรงหรือรางวัล เรียกอีกอย่างว่า พฤติกรรม Type R. คือ พฤติกรรมการตอบสนองขึ้นอยู่กับเสริมแรง

สกินเนอร์ (Skinner) มีความเชื่อว่า พฤติกรรมส่วนมากของมนุษย์เป็นพฤติกรรมแบบการกระทำ (Operant Behavior) ในขณะที่ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกนั้นจำกัดอยู่ที่พฤติกรรมที่ควบคุมไม่ได้ (Respondent Behavior) หรือพฤติกรรมสะท้อน (Reflex) ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้เพียงส่วนน้อยของมนุษย์

พฤติกรรมการเรียนรู้แบบการกระทำตามทฤษฎีของสกินเนอร์ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. เงื่อนไขนำ (Antecedent : A) หมายถึง สิ่งที่จะมากระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ซึ่งอาจเป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ หรือสิ่งแวดล้อมทางสังคม หรืออารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรม

2. พฤติกรรม (Behavior : B) หมายถึง สิ่งที่อินทรีย์แสดงออกมาเมื่อได้รับการกระตุ้นจากเงื่อนไข โดยพฤติกรรมที่แสดงออกมานี้สามารถสังเกตเห็นและวัดได้

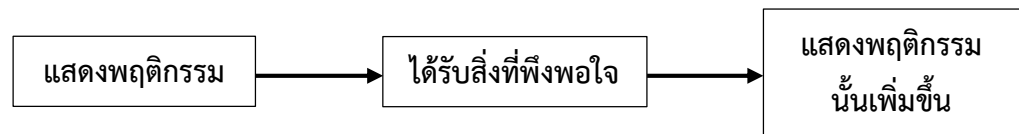
3. ผลของการกระทำ (Consequence : C) หมายถึง ผลที่ได้รับตามมาภายหลังการแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง ผลของการกระทำอาจจะเป็นผลที่พึงประสงค์หรือผลที่ไม่พึงประสงค์ก็ได้

สกินเนอร์ (Skinner) เรียกองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบนี้อย่างย่อ ๆ ว่า A B C ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบจะดำเนินต่อเนื่องกันไป โดยเงื่อนไขจะก่อให้เกิดพฤติกรรม และพฤติกรรมนำไปสู่ผลของการกระทำ ตามลำดับ ท้ายที่สุดผลของการกระทำจะย้อนกลับมามีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม โดยทำให้พฤติกรรมเพิ่มหรือลดลง

การเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำจึงเป็นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดพฤติกรรมกับผลของการกระทำ โดยผลของการกระทำมีทั้งผลที่เป็นการเสริมแรงและผลที่เป็นการลงโทษ และเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรมในอนาคต ว่ามากขึ้นหรือลดลง

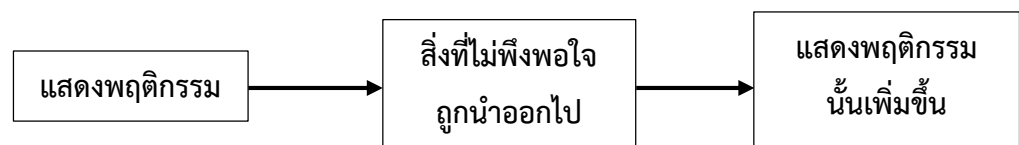
การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การที่อินทรีย์มีปฏิกิริยาตอบสนองหรือมีความถี่ของการแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น จากผลที่ตามมาภายหลังการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (Gazzaniga, Heatherton, and Halpern, 2013; King, 2012 อ้างถึงใน อรรถวิช จารีกจาริต, 2561, น. 102-103)

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ การที่อินทรีย์มีปฏิกิริยาตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แล้วได้รับสิ่งเร้าที่อินทรีย์พึงพอใจทำให้ปฏิกิริยาตอบสนองหรือการแสดงพฤติกรรมมีความถี่เพิ่มมากขึ้น ตัวอย่างการเสริมแรงทางบวก เช่น อาหาร คำชมของรางวัล คะแนน ดังแสดงในภาพ

ภาพที่ 2 การเสริมแรงทางบวก ที่มา : (อรรถวิช จารีกจาริต, 2561 น. 102)

2. การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ การที่อินทรีย์มีปฏิกิริยาตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แล้วสามารถถอดถอนสิ่งเร้าที่อินทรีย์ไม่พอใจออกไปได้ หรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงพอใจ ทำให้ปฏิกิริยาตอบสนองหรือการแสดงพฤติกรรมมีความถี่เพิ่มมากขึ้น ดังแสดงในภาพ

ภาพที่ 3 การเสริมแรงทางลบ ที่มา : (อรรถวิช จารีกจาริต, 2561 น. 102)

จากทฤษฎีของ สกินเนอร์ สรุปได้ว่า การเรียนรู้การวางเงื่อนไขการกระทำเป็นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดพฤติกรรมกับผลของการกระทำ ซึ่งผลของการกระทำมีทั้งผลที่เป็นการเสริมแรงทางบวก และผลที่เป็นการลงโทษ โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับการเสริมแรงทางบวก เพราะการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็นการให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาท้อแท้ในการเรียน หรือการให้คำชมเชยเมื่อนักศึกษามีผลการเรียนดี การให้การสนับสนุนเงินในการมาเรียนรวมไปถึงอุปกรณ์การเรียน และการเรียนเสริมในด้านที่นักศึกษาสนใจ จึงทำให้การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองเป็นการเสริมแรงทางบวก เพื่อให้ นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่นักศึกษาตั้งไว้

3.4 การวัดการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

วิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547, น. 53) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่างครบครัน ผู้ปกครองช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเมื่อนักเรียนแก้ปัญหาเองไม่ได้

ปราณี หล้าเบญจ (2533, น. 155) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ตัวอย่างข้อคำถาม เช่น เมื่อข้าพเจ้าสอบได้คะแนนดีผู้ปกครองจะให้รางวัลหรือซื้อของขวัญให้ ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้แก่ข้าพเจ้า

จากวิธีการวัดการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองวัดได้โดยมาตราส่วนประมาณค่า โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้วิธีการวัด โดยใช้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่ามีการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 เพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล (2555, น. 890) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรวิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548, น. 86) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการรับผิดชอบต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปริยาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542 น. 71) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน นักศึกษาเพศชายมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาเพศหญิงในด้านความกล้าเสี่ยงทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ณัฐธิดา ลวานนท์ และคณะ (2560, น. 657) ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนแพทย์ของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนแพทย์สูงกว่าเพศชาย

คันสนีย์ ภูพงศ์พัฒนา (2547 อ้างถึงใน ณัฐธิดา ลวานนท์ และคณะ, 2561, น. 657) ศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสาธิต พบว่า เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่าเพศชาย

จากงานวิจัยข้างต้น ยังไม่สามารถได้ข้อสรุปที่แน่ชัดในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย เนื่องจาก บางงานวิจัยพบว่า เพศหญิงและเพศชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ก็มีบางงานวิจัยที่พบความแตกต่างระหว่างเพศ โดยพบว่า เพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพศชาย ซึ่งในงานวิจัยนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าตั้งสมมติฐานว่า เพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพศชาย เนื่องมาจากผู้ศึกษาค้นคว้าเห็นว่าเพศหญิงเป็นเพศที่มีความรอบคอบ มีความขยันขันแข็ง มีความรับผิดชอบ มีระเบียบเรียบร้อย กล้าที่จะตัดสินใจกับสิ่งที่คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อตนเอง มีการวางแผนและคิดไปถึงอนาคต และคอยติดตามผลของการตัดสินใจของตนเองเพื่อที่จะแก้ไขและพยายามทำให้ดีกว่าเดิม สิ่งเหล่านี้จะทำให้เพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แม็คเคลแลนด์ ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลที่สูงจะมีพฤติกรรมกล้าเสี่ยง มีความขยันขันแข็งหรือทำอะไรที่แปลกใหม่ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ คาดการณ์ล่วงหน้า และมีการจัดระบบในงาน

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

พัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์ และคณะ (2560, น. 40) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต พบว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมธี โพธิพัฒน์ (2523, น. 54) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้า สรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจนำตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า

4.3 เจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปราณี หล้าเบญญะ (2553, น. 104) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี พบว่า เจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .536

จำรุณ เทียบธรรม (2546, น. 79) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .541

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้า สรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียนมีสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจนำตัวแปรเจตคติต่อการเรียนมาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปราณี หล้าเบญญะ (2553, น. 104) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .348

วิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547, น. 77) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้า สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจเนื่องมาจาก การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง เช่น การให้กำลังใจ การให้คำแนะนำ การเอาใจใส่ต่อการเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาประสบความสำเร็จและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจนำตัวแปรการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง มาทำการศึกษา โดยตั้งสมมติฐานว่า การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการค้นคว้าค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,565 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผลมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ณ วันที่ 13 กันยายน 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549, น. 47) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ความคลาดเคลื่อนที่ 5% และผู้ศึกษาค้นคว้าใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2560, น. 163)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของนักศึกษา

(0) เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

(00) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

☐ ต่ำกว่า 2.00 ☐ 2.00 - 2.50 ☐ 2.51 - 3.00

☐ 3.01 - 3.50 ☐ 3.51 - 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัดเจตคติต่อการเรียนโดยใช้แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนของ
วรรรถรี ผาสุกใจ (2556) ซึ่งลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วน 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด
เห็นด้วยมาก เห็นด้วยค่อนข้างมาก เห็นด้วยค่อนข้างน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ .887

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ค่อนข้างมาก	เห็นด้วย ค่อนข้างน้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
(0) ข้าพเจ้าคิดว่าการเข้าเรียนตรงเวลา เป็นสิ่งจำเป็น					
(00) ข้าพเจ้าไม่ชอบการเข้าเรียนสาย					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนเป็นข้อความที่มีความหมายทางบวกทุกข้อ กำหนดให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	ให้คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned}\text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33\end{aligned}$$

ได้ช่วงชั้นคะแนนของเจตคติต่อการเรียน ดังนี้

คะแนน 3.68 - 5.00	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนในระดับดี
คะแนน 2.34 - 3.67	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนในระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีเจตคติต่อการเรียนในระดับไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
2. กำหนดนิยามศัพท์ปฏิบัติการของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
3. สร้างแบบสอบถามนิยามศัพท์ปฏิบัติการที่กำหนดไว้ จำนวน 41 ข้อ โดยแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale Type)

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นในข้อ 3 จำนวน 41 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารึกจาริต เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมและการสอดคล้องตามนิยามศัพท์ โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Congruence) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 72) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยข้อคำถามผ่านเกณฑ์ จำนวน 38 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วในข้อ 4 ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน 40 คน เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตเป็นสถาบันเอกชนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา 30 ชุด นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้วิธีการหาค่าสัมพันธระหว่างคะแนน

รายข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Item-total Correlation) จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r_{xy} ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 75) มีข้อคำถามผ่านเกณฑ์ทั้งสิ้น 33 ข้อ จากทั้งหมด 38 ข้อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .202 ถึง .673

6. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) พบว่า แบบสอบถามเรื่องการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .925

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากข้อ 6 เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนจากผู้ปกครอง					
ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0) เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาในเรื่องการเรียนผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจ					
(00) ผู้ปกครองให้เงินสนับสนุนในการมาเรียนทุก ๆ วัน					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองเป็นข้อความที่มีความหมายทางบวกทุกข้อ กำหนดให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned}\text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33\end{aligned}$$

ได้ช่วงชั้นคะแนนของการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ดังนี้

คะแนน 3.68 - 5.00 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองในระดับมาก

คะแนน 2.34 - 3.67 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองในระดับปานกลาง

คะแนน 1.00 - 2.33 หมายถึง การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองในระดับน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ มลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558) ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .940

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน					
ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0) เมื่ออาจารย์สั่งงานข้าพเจ้าจะรีบทำให้เสร็จทันที					
(00) ข้าพเจ้าอดทนในการอ่านหนังสือสอบเพื่อที่จะได้ผ่านทุกวิชา					

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นข้อความที่มีความหมายทางบวกทุกข้อ กำหนดให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น. 23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned}\text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33\end{aligned}$$

ได้ช่วงชั้นคะแนนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

คะแนน 3.68 - 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมาก
คะแนน 2.34 - 3.67	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน้อย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาค้นคว้านำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่มีลักษณะการเรียนการสอน และสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด

3.2 ดำเนินการขออนุญาตอาจารย์ประจำคณะหรืออาจารย์ประจำรายวิชา เพื่อขอใช้เวลาในการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาในความดูแล จำนวน 53 ชุด และเก็บแบบสอบถามออนไลน์โดยใช้ Google form จำนวน 328 ชุด เนื่องจากสถานการณ์โรคติดต่อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ทำให้ผู้ศึกษาไม่สามารถเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเองได้ และจะช่วยให้การเก็บข้อมูลมีความสะดวกและรวดเร็ว รวมแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 381 ชุด

3.3 ภายหลังการเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้านำข้อมูลมาตรวจสอบพบว่า แบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 381 ชุด มีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทั้งหมด

3.4 ผู้ศึกษาค้นคว้าตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.2.1.1 ความถี่ (Frequency) สำหรับการวิเคราะห์จำนวนตัวแปร เพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.1.2 ร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์จำนวนตัวแปร เพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

4.2.1.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

4.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.2.2.1 สถิติ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของกลุ่ม 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 1 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2558, น. 83-84)

สูตรที่ 1 Pooled Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มเท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

สูตรที่ 2 Separated Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2}{(n_1-1)} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{(n_2-1)}}$$

4.2.2.2 สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA or F-test) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 2 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2558, น. 84-85)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

df = k-1 และ N-k

4.2.2.3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) สำหรับวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 3 และข้อที่ 4 (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2558, น. 85)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 381 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 4 ตอน มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้สัญลักษณ์ และคำย่อที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-test
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-test
df	หมายถึง	ชั้นความเป็นอิสระ
SS	หมายถึง	ผลรวมของผลต่างกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)
p	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
***	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
*	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน
4. สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	165	43.31
หญิง	216	56.69
รวม	381	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 56.69 และเพศชาย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 43.31

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 2.50	68	17.85
2.51 - 3.00	115	30.18
3.01 - 3.50	124	32.55
3.51 - 4.00	74	19.42
รวม	381	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 32.55 รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 30.18 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 3.51-4.00 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.42 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เกิน 2.50 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.85 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ปรากฏดังตารางที่ 3 ตารางที่ 4 และตารางที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. เมื่ออาจารย์สั่งงานข้าพเจ้าจะรีบทำให้เสร็จทันที	3.93	0.90	มาก
2. ข้าพเจ้าหมั่นทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอเพื่อจะได้เกรดเฉลี่ยตามที่ตั้งไว้	3.74	0.97	มาก
3. ข้าพเจ้าต้องการที่จะเรียนให้ได้เกรดตามที่ตั้งเป้าหมาย	3.97	0.85	มาก
4. เมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นข้าพเจ้าจะกล้าเสนอตัวในการเป็นผู้นำทีมเพื่อให้กิจกรรมสำเร็จตามที่ได้ตั้งไว้	3.66	0.97	ปานกลาง
5. หากข้าพเจ้าขาดเรียนข้าพเจ้าจะรีบตามงานที่ได้รับมอบหมายและทำให้เสร็จทันที	4.09	0.84	มาก
6. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบทุกครั้งเพื่อให้คะแนนสอบออกมาบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	3.87	0.90	มาก
7. แม้ว่าจะงานจะยากลำบากข้าพเจ้าจะพยายามทำให้แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่วางไว้	4.06	0.82	มาก
8. ข้าพเจ้าอดทนในการอ่านหนังสือสอบเพื่อที่จะได้ผ่านทุกวิชา	3.96	0.83	มาก
9. ข้าพเจ้าตั้งใจทำการบ้านด้วยตนเองให้แล้วเสร็จ	3.98	0.88	มาก
10. เมื่อเรียนวิชาใดที่ไม่ถนัด ข้าพเจ้าจะพยายามอ่านหนังสือให้มากขึ้นเพื่อให้สอบผ่านตามที่หวังไว้	3.88	0.90	มาก
11. ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอนตลอดจนเสร็จสิ้นการเรียนเพื่อจะได้เข้าใจในเนื้อหาอย่างถ่องแท้	3.90	0.85	มาก
12. ข้าพเจ้าจะไม่คุยในเวลาเรียนเพื่อจะได้เข้าใจในบทเรียนและทำแบบฝึกหัดได้ตามที่คาดหวัง	3.76	0.94	มาก
13. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.11	0.79	มาก
14. ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนให้จบภายใน 4 ปี	4.38	0.80	มาก
15. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการเรียนหากได้ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ	4.10	0.81	มาก
16. ข้าพเจ้ามีความสุขกับการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องตามที่หวังไว้	4.03	0.82	มาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
17. ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากห้องสมุดเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน	3.82	0.94	มาก
18. เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าอ่านหนังสือเรียนเพื่อทบทวนบทเรียนให้ครบทุกบทตามที่ตั้งใจไว้	3.81	1.00	มาก
19. ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในการเรียนว่าจะต้องมีการเรียนอยู่ในระดับที่ดีตามที่ตั้งเป้าหมายไว้	4.01	0.86	มาก
20. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ยากและท้าทายความสามารถเพราะเห็นว่าตนสามารถทำงานเหล่านั้นให้ประสบความสำเร็จ	3.86	0.92	มาก
21. เมื่อเจอปัญหาข้าพเจ้าจะไม่หลีกเลี่ยงและจะหาวิธีต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาให้เสร็จ	4.06	0.76	มาก
22. เมื่อเจอปัญหาในการเรียนข้าพเจ้าคิดว่าสามารถหาทางออกเพื่อให้ผ่านลุล่วงไปได้ด้วยดี	4.04	0.80	มาก
23. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อทำงานไม่ประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง	4.12	0.84	มาก
24. ข้าพเจ้าสบายใจทุกครั้งที่ทำงานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้	4.30	0.78	มาก
25. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจหากทำคะแนนสอบได้ไม่ดีตามที่ตั้งเป้าหมายไว้	4.10	0.87	มาก
รวม	3.98	0.55	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อพิจารณาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยคำถาม 25 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.68-5.00) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.76-1.00 โดยพบว่า ค่าเฉลี่ย ข้อที่ 14 ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนให้จบภายใน 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.38) และข้อที่ 4 เมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นข้าพเจ้าจะกล้าเสนอตัวในการเป็นผู้นำทีมเพื่อให้กิจกรรมสำเร็จตามที่ได้ตั้งไว้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.66)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ

เจตคติต่อการเรียน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ข้าพเจ้าคิดว่าการเข้าเรียนตรงเวลาเป็นสิ่งจำเป็น	4.35	0.78	ดี
2. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนในระดับสูงทำให้ข้าพเจ้ามีงานทำที่ดี	4.05	0.91	ดี
3. ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์เป็นผู้เมตตาและหวังดีต่อข้าพเจ้าอย่างแท้จริง	4.12	0.84	ดี
4. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้	4.11	0.83	ดี
5. ข้าพเจ้าคิดว่าการแลกเปลี่ยนความรู้มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้	4.29	0.78	ดี
6. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งสำคัญต่ออนาคตของตนเอง	4.30	0.79	ดี
7. ข้าพเจ้าไม่ชอบการเข้าเรียนสาย	3.79	1.03	ดี
8. ข้าพเจ้าชื่นชอบการเรียนในสาขาที่เรียน	4.10	0.89	ดี
9. ข้าพเจ้าชอบบรรยากาศที่เรียน	3.91	0.88	ดี
10. ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่เรียน	4.20	0.82	ดี
11. ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนในสาขาที่เรียน	4.11	0.84	ดี
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่อยู่นอกเหนือจากบ้าน คือมหาวิทยาลัย	3.76	1.04	ดี
13. ข้าพเจ้าตั้งใจจะมาเรียนให้ตรงต่อเวลา	4.06	0.87	ดี
14. ข้าพเจ้าอยากเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.10	0.91	ดี
15. ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนในทุกรายวิชาที่เรียน	4.26	0.83	ดี
รวม	4.10	0.55	ดี

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการเรียน เมื่อพิจารณาเจตคติต่อการเรียน โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงว่า มีเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับดี และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า เจตคติต่อการเรียน ประกอบด้วย คำถาม 15 ข้อ ข้อคำถามทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (3.68-5.00) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.78-1.04 โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยข้อที่ 1 ข้าพเจ้าคิดว่าการเข้าเรียนตรงเวลาเป็นสิ่งจำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.35) และข้อที่ 12 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่อยู่นอกเหนือจากบ้านคือมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.76)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
จำแนกเป็นรายชื่อ

การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ผู้ปกครองคอยซักถามข้าพเจ้าในเรื่องการเรียนอยู่เสมอ	4.08	0.93	มาก
2. ผู้ปกครองมักเป็นที่ปรึกษาให้กับข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน	3.91	1.01	มาก
3. ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับผลการเรียนของข้าพเจ้า	4.10	0.90	มาก
4. เมื่อข้าพเจ้าได้ผลการเรียนดีผู้ปกครองจะแสดงความชื่นชมข้าพเจ้า	4.12	0.91	มาก
5. ผู้ปกครองมักสังเกตและให้ความสนใจในเรื่องการเรียนของข้าพเจ้า	4.06	0.89	มาก
6. ผู้ปกครองจะมีความวิตกกังวลหากข้าพเจ้าขาดเรียนบ่อย	4.03	1.02	มาก
7. ผู้ปกครองจะให้คำแนะนำหากข้าพเจ้ามีปัญหาทางการเรียน	3.98	0.99	มาก
8. ผู้ปกครองคอยแนะนำการวางแผนอนาคตในการเรียนแก่ข้าพเจ้า	3.82	1.03	มาก
9. ผู้ปกครองคอยแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการเรียนให้ข้าพเจ้า	3.79	1.02	มาก
10. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาในด้านการเรียนผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจเสมอ	4.19	0.92	มาก
11. เมื่อข้าพเจ้ามีผลการเรียนดีผู้ปกครองจะให้รางวัลแก่ข้าพเจ้าเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจ	3.84	1.06	มาก
12. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาในเรื่องการเรียนผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจ	4.21	0.90	มาก
13. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ต่อการเรียนผู้ปกครองมีคำพูดที่ดีช่วยปลุกดันให้ข้าพเจ้า	4.12	0.92	มาก
14. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับการเรียนผู้ปกครองจะคอยไต่ถาม	4.09	0.92	มาก
15. เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองจะคอยไต่ถามเกี่ยวกับความพร้อมในการสอบของข้าพเจ้า	3.96	0.99	มาก
16. ผู้ปกครองจะคอยตักเตือนในเรื่องการพักผ่อนและการนอนหลับที่เพียงพอ	4.08	0.96	มาก
17. เมื่อข้าพเจ้าเครียดจากการเรียนผู้ปกครองจะแสดงความเป็นห่วงเป็นใย	4.11	0.94	มาก
18. ผู้ปกครองมักจะหาเวลาว่างมาคุยกับข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน	3.88	1.06	มาก
19. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าแบ่งเวลาออกกำลังกาย	3.90	1.09	มาก
20. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนผู้ปกครองจะรับฟังและเสนอแนะทางแก้ไขให้กับข้าพเจ้า	4.07	0.93	มาก
21. ผู้ปกครองแสดงออกถึงความรักต่อข้าพเจ้า	4.30	0.82	มาก
22. ผู้ปกครองจะคอยเอาใจใส่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของข้าพเจ้าอยู่เสมอ	4.22	0.87	มาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง	$\bar{X}$	SD	ระดับ
23. ผู้ปกครองมักจะเป็นห่วงข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้านในช่วงเวลาพัก	4.07	0.92	มาก
24. ผู้ปกครองคอยสนับสนุนด้านการเงินในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน	4.21	0.85	มาก
25. ผู้ปกครองให้เงินสนับสนุนในการมาเรียนทุก ๆ วัน	4.28	0.84	มาก
26. ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์ในการเรียนให้ข้าพเจ้าอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง	4.27	0.80	มาก
27. ไม่ว่าข้าพเจ้าอยากเรียนคณะอะไรผู้ปกครองก็พร้อมจะสนับสนุนอย่างเต็มที่	4.29	0.88	มาก
28. เมื่ออุปกรณ์การเรียนของข้าพเจ้าเสียหายผู้ปกครองไม่รีรอที่จะให้เงินซื้ออุปกรณ์	4.09	0.87	มาก
29. ผู้ปกครองสนับสนุนเงินสำหรับซื้อหนังสือและตำราวิชาอื่น ๆ นอกจากหนังสือเรียน	4.24	0.84	มาก
30. ผู้ปกครองให้ความสนใจในด้านสถานที่แก่ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ในการทบทวนบทเรียนและทำการบ้าน	4.10	0.90	มาก
31. ผู้ปกครองจะสนับสนุนทุนทรัพย์เต็มที่หากข้าพเจ้าจะเรียนเพิ่มเติมในวิชาอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ เป็นต้น	4.19	0.86	มาก
32. ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การไปทัศนศึกษา การออกค่าย และการทำกิจกรรมนอกสถานที่ต่าง ๆ	4.23	0.85	มาก
33. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	4.27	0.81	มาก
รวม	4.09	0.62	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 แสดงว่า มีการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วยคำถาม 33 ข้อ ข้อคำถามทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.68-5.00) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.80-1.09 โดยพบว่า ข้อที่ 21 ผู้ปกครองแสดงออกถึง

ความรักต่อข้าพเจ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.30) และข้อที่ 9 ผู้ปกครองคอยแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนให้ข้าพเจ้า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.79)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ ปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	SD	df	t	P
ชาย	165	4.01	.58	379	.924	.178
หญิง	216	3.96	.52			
รวม	381					

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.79	1.26	4.357*	.005
ภายในกลุ่ม	377	109.32	.290		
รวม	380	113.11			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในกลุ่มใดที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe เนื่องจากความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน ปรากฏผลตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์	$\bar{X}$	ไม่เกิน 2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
		3.84	3.92	4.03	4.13
ไม่เกิน 2.50	3.84	-	0.08	0.19	0.29*
2.51-3.00	3.92	-	-	0.11	0.21
3.01-3.50	4.03	-	-	-	0.10
3.51-4.00	4.13	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 การเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่เกิน 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ที่ได้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานเพียงบางส่วน

สมมติฐานข้อที่ 3 เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพเจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	P
เจตคติต่อการเรียน	.617***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

จากตารางที่ 9 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .617 ซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	P
การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง	.561***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .561 ซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 11 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เกิน 2.50	ผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน
3. เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001	ผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001	ผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้า เรื่องการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีการสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 1.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกตาม เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย
- 2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่า
- 2.3 เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,565 คน (สำนักงานทะเบียนและประมวลผลมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วันที่ 13 กันยายน 2562)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 381 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967 อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549, น. 47) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ความคลาดเคลื่อนที่ 5% และผู้ศึกษาค้นคว้าใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.3.1.1 เพศ แบ่งเป็น

- เพศชาย
- เพศหญิง

4.3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

- คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่เกิน 2.50
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.51 - 3.00
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 - 3.50
- คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.51 - 4.00

4.3.1.3 เจตคติต่อการเรียน

4.3.1.4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย เกษมบัณฑิต ได้ผลดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 56.69 และเพศชาย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 43.31

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 32.55 รองลงมา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 30.18 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 3.51-4.00 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.42 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เกิน 2.50 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.85 ตามลำดับ

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อพิจารณาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยคำถาม 25 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.68-5.00) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.76-1.00 โดยพบว่า ค่าเฉลี่ย ข้อที่ 14 ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนให้จบภายใน 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.38) และข้อที่ 4 เมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นข้าพเจ้าจะกล้าเสนอตัวในการเป็นผู้นำทีม เพื่อให้กิจกรรมสำเร็จตามที่ได้ตั้งไว้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.66)

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียน

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการเรียน เมื่อพิจารณาเจตคติต่อการเรียน โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงว่ามีเจตคติต่อการเรียนอยู่ในระดับดี และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า เจตคติต่อการเรียน ประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ ข้อคำถามทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (3.68-5.00) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.78-1.04 โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยข้อที่ 1 ข้าพเจ้าคิดว่าการเข้าเรียนตรงเวลาเป็นสิ่งจำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.35) และข้อที่ 12 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนที่อยู่นอกเหนือจากบ้านคือมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.76)

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 แสดงว่ามี การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง ประกอบด้วยคำถาม 33 ข้อ ข้อคำถามทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (3.68-5.00) มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.80-1.09 โดยพบว่า ข้อที่ 21 ผู้ปกครองแสดงออกถึงความรักต่อข้าพเจ้า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.30) และข้อที่ 9 ผู้ปกครองคอยแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนให้ข้าพเจ้า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.79)

5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่า

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.51-4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่เกิน 2.50 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ที่ได้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน

สมมติฐานข้อที่ 3 เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .617 ซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .561 ซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต สามารถอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 คือ นักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศชาย

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548, น. 86) ที่ทำการศึกษแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า เพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล (2554, น. 890) ที่ทำการศึกษแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัย เกษตร วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก แรงผลักดันในสังคมที่เน้นหนักในเรื่องความสำเร็จทางการศึกษา เพื่อเป็นหลักประกันการมีอาชีพการงานที่ดีและมั่นคงในอนาคต ทำให้เด็กถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เยาว์วัยให้ขยันเรียน หนังสือ และพ่อแม่ต่างก็พยายามผลักดันลูกให้เรียนในชั้นสูงสุดเท่าที่จะทำได้ โดยไม่มีเงื่อนไขว่าจะต้องเป็นลูกชายหรือลูกสาว เมื่อเด็กเติบโตขึ้นเรียนในระดับที่สูงขึ้นจนก้าวสู่รั้วมหาวิทยาลัย การตระหนักในสำคัญของการศึกษาทั้งของเพศชายและเพศหญิงจะยังมีมากขึ้นอีก เนื่องจากมีแรงผลักดันเพิ่มขึ้น ทั้งจากอาจารย์ และกลุ่มเพื่อน นอกเหนือไปจากแรงผลักดันจากพ่อแม่ เป็นผลให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิง ต้องพยายามตั้งใจเรียน มุมานะ มุ่งมั่น ควบคุมตน ฝ่าฟันอุปสรรคนานาประการ เพื่อความสำเร็จทางการศึกษาสำหรับการประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ แม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1961 อ้างถึงใน ประทีป โกลาวัลย์, 2545, น. 19) กล่าวว่า สิ่งจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ คือ ความต้องการสัมฤทธิ์ผลหรืออาจกล่าวได้ว่า มนุษย์มีความปรารถนาจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความกังวลเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การที่จะศึกษาให้ประสบความสำเร็จและบรรลุตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ไม่ว่าจะเป็น นักศึกษาเพศชายหรือนักศึกษาเพศหญิงต่างก็สามารถมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มุ่งจะให้ประสบความสำเร็จในอนาคตได้เหมือนกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ 3.51 - 4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่เกิน 2.50 ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ที่ได้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน สอดคล้องกับการศึกษาของ เมธี โพธิ์พัฒน์ (2523, น. 54) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ 3.51-4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่เกิน 2.50 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุด อาจเนื่องมาจาก ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักมีพฤติกรรมเรียนที่พึงประสงค์ หลาย ๆ อย่าง เช่น ตั้งใจเรียน ขยัน มีความพยายามค้นคว้าหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ฯลฯ พฤติกรรมเหล่านี้ จัดเป็นคุณลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2557, น. 150-151) กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีลักษณะ กล้าเสี่ยง มีความขยัน ช่างแข่ง มีระดับความคาดหวังสูง มีความรับผิดชอบในตนเอง ต้องการทราบผลการตัดสินใจของตนเอง

และมีการคาดการณ์ล่วงหน้าในการทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมและลักษณะทางการเรียนสูงเหล่านี้ มักประสบความสำเร็จทางการเรียนที่ดี เป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ เพื่อน อาจารย์ และทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ส่งผลให้บุคคลมีความปรารถนาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น เพื่อประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่พึงประสงค์หลายอย่าง เช่น ไม่ตั้งใจเรียน เกียจคร้าน ไม่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฯลฯ ย่อมทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อาจกระทบถึงการยอมรับของพ่อแม่ เพื่อน และตัวเอง ทำให้เกิดความท้อถอย หดท้อกำลังใจ ส่งผลให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ลดน้อยลงไปด้วย

สมมติฐานข้อที่ 3 คือ เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .617 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของจำรูณ เทียบธรรม (2546, น. 75) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .541

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายความว่า ถ้านักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนที่ดีก็จะทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้ด้วย เนื่องจากเจตคติเป็นความคิดเห็นที่ประกอบไปด้วย ความคิด ความรู้สึก และท่าทีที่แสดงให้เห็นถึงความชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย รวมไปถึงแนวโน้มของการทำพฤติกรรม เพราะฉะนั้น นักศึกษาที่มีเจตคติต่อการเรียนที่ดี นักศึกษาก็จะชอบการเรียน รู้สึกมีความสุขที่ได้เรียน นักศึกษาจะคิดว่าการเรียนมีประโยชน์ และจะทำให้ นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิต จึงทำให้นักศึกษามีแนวโน้มที่จะเรียนให้ได้คะแนนดี และประสบความสำเร็จในการเรียนที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะไปเกี่ยวข้องให้นักศึกษาเกิดแรงผลักดัน เกิดแรงจูงใจที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน แต่ในขณะเดียวกัน อาจเป็นไปได้ว่า การที่นักศึกษามีแรงจูงใจที่ดีที่จะประสบความสำเร็จ ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน ดังที่ ปราณี หล้าเบญจ (2553, น. 117) กล่าวว่า ถ้านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนสูงก็จะส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย เนื่องจากเจตคติเป็นความรู้สึกท่าทีของบุคคล ที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานที่ต่าง ๆ เป็นไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย นอกจากนี้เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนก็ย่อมทำให้เกิดความพยายามในการฝ่าฟันอุปสรรค แม้เนื้อหาจะยากเพียงใดนักเรียนก็มีความกระตือรือร้น มีความพยายามในการเรียน และมีความมุ่งมั่นอดทนต่อการทำความเข้าใจบทเรียน

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่มีเจตคติต่อการเรียนที่ดีก็จะส่งผลให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้ เพราะหากนักศึกษาเห็นว่าการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้เราประสบความสำเร็จในอนาคตและส่งผลไปถึงการทำงานก็จะทำให้นักศึกษามีความพยายาม มีความกระตือรือร้น และไม่ย่อท้อ

ต่ออุปสรรค ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 4 คือ การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .561 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของวิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547, น. 77) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การที่ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บิดามารดาได้ส่งเสริมและสนับสนุนในด้าน การเรียน ไม่ว่าจะเป็นการให้เงินสนับสนุนในการมาเรียน สนับสนุนในการเรียนเพิ่มเติมในสิ่งที่นักศึกษาสนใจ สนับสนุนอุปกรณ์ในการเรียนเพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมที่จะเรียนรู้ อีกทั้งการให้กำลังใจ การแนะนำ และการสร้างแรงผลักดันในการเรียนให้กับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียน ทั้งนี้ไม่จะเป็น การสนับสนุนทางด้านของวัตถุหรือทางด้านของอารมณ์ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่เสริมสร้างให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เช่นกัน สอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรงของ สกินเนอร์ (Skinner, 1904-1990 อ้างถึงใน อรรถวิช จาริกจาริต 2561, น. 100-103) โดยนักศึกษาที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน อยากที่จะเรียน หนังสือ เพราะถือว่าการเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญต่อตัวนักศึกษา เมื่อผู้ปกครองเห็นถึงความตั้งใจที่จะเรียน ของนักศึกษา จึงสนับสนุนทางการเรียนของนักศึกษาโดยการสนับสนุนเงินในการมาเรียน สนับสนุนการเรียน เสริม สนับสนุนอุปกรณ์การเรียน การให้คำชมเชย และการให้รางวัลเมื่อนักศึกษาประสบความสำเร็จ ทางการเรียน ในการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองเหล่านี้ถือเป็นการเสริมแรงให้นักศึกษาอยากที่จะ เรียนและเป็นการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักศึกษาปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ ทางการเรียน ที่ได้ ดังที่ ประหยัด เกื้อนศิริ (2536 อ้างถึงใน รุสราญ อะหลี, 2553, น. 65) หากครอบครัว มีความสำคัญเป็นศูนย์กลางการพัฒนานักศึกษาทั้งทางร่างกาย สมอง สติปัญญา และจิตใจหากครอบครัว ให้ความอบอุ่น อบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง ให้การยอมรับ ยกย่อง ชมเชย แสดงความสนใจ เข้าใจ เอาใจใส่ อย่างดี พร้อมสนับสนุนและช่วยเหลือทุกด้านจะทำให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูง

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญสำหรับนักศึกษา เพราะหากครอบครัวให้ความสำคัญ ต่อการเรียนของนักศึกษา เอาใจใส่ และสนับสนุนทางการเรียนให้กับนักศึกษาเป็นอย่างดี ไม่จะเป็น การสนับสนุนเงินในการมาเรียน สนับสนุนเงินในด้านของอุปกรณ์ทางการเรียน การสนับสนุนการเรียนเสริม ในด้านที่นักศึกษาสนใจ การให้คำชม และคำแนะนำ จะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีกำลังใจและแรงผลักดัน

ที่จะเรียน และส่งผลให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เหตุนี้จึงทำให้การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

7.1.1 จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่เกิน 2.50 ทางมหาวิทยาลัยอาจจะมีการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมาเล่าถึงประสบการณ์ วิธีการ และเคล็ดลับที่จะเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี อีกทั้งช่วยพูดให้นักศึกษาคนอื่น ๆ มีแนวทางและแรงผลักดัน เพื่อสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีให้กับนักศึกษาคนอื่น ๆ หรือทางมหาวิทยาลัยจะจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีแรงจูงใจ และสร้างแรงบันดาลใจเกี่ยวกับการเรียนให้กับนักศึกษา

7.1.2 จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรสร้างเจตคติต่อการเรียนที่ดีให้กับนักศึกษาตั้งแต่เด็ก เพราะเจตคติเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ หากผู้ปกครองปลูกฝังเจตคติต่อการเรียนที่ดี ก็จะทำให้นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนที่ดี และนักศึกษาจะเห็นถึงความสำคัญของการเรียนจะส่งผลให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

7.1.3 จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับการเรียนของนักศึกษาให้มาก โดยการให้กำลังใจและให้คำแนะนำเมื่อนักศึกษามีปัญหาในเรื่องการเรียน ดูแลในเรื่องของสุขภาพและอาหารการกินที่จะช่วยบำรุงแก่นักศึกษา และการให้ความสนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์ในการเรียนหรือกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยและคณะจัดขึ้นมาให้นักศึกษาได้เข้าร่วม

7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

7.2.1 ผู้สนใจอาจศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มนักเรียน เพื่อเพิ่มความหลากหลายและความน่าสนใจของผลการวิจัย

7.2.2 ผู้สนใจอาจทำการศึกษาในแบบวิธีอื่น ๆ มาใช้ในการทำการวิจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเป็นการศึกษาวิธีที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป

บรรณานุกรม

- จันทจิรา เสถียร. (2551). การศึกษาความถนัดทางการเรียนด้านภาษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบการใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตของนักเรียนชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุวรรณ นาคคูบัว. (2552). การศึกษาปัจจัยด้านเขาว์ปัญญา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จำรุณ เทียบธรรม. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2556). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันทนา วุฒิสิริพรรณ. (2557). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ณัฐิกา บุณกุล. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และค่านิยมในการทำงาน กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การของครูโรงเรียนเอกชน ในอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ณัฐธิดา และคณะ. (2560). แรงจูงใจในการเรียนของนิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 5, 649-661
- ณิชากรนต์ นิทะโน. (2559). ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชาติพันธุ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ดารณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัตวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เดชา ลุนาวงศ์. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นฤทัย ดาวเรือง. (2546). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์กับพฤติกรรมวัฒนธรรมด้านคติธรรมของวัยรุ่น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยา สิทธิเสือ. (2533). ผลของการเสริมสร้างพลังแห่งตนตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านทับช้าง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ประทีป โกลาวัลย์. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาล เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาวิชาการบริหารการศึกษา) สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- ปราณี หล้าเบญจ. (2533). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผลและวิจัยการศึกษา). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปรียาพร สังข์โชติ. (2557). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. (2542). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณทิภา คำพรหม. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับขั้น. วิทยานิพนธ์ (สาขาวิชาวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรรณทิภา คำพรหม. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับขั้น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พัชรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์ และคณะ. (2560). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. รายงานการวิจัย (สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. (2540). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- มยุนา พรหมสิทธิ. (2550). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ศูนย์บริการการศึกษา ณ แฟชั่นไอซ์แลนด์. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มลิวลย์ อัมรัตน์. (2558). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- เมธี โพธิพัฒน์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปริญญานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราตรี ศรีคุณลา. (2558). ปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. วิชานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วรรณตรี ผาสุกใจ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- วรัชฐา วงษ์คนานุกรักษ์. (2560). การรับรู้ความสามารถของตนเอง เจตคติต่อการออกกำลังกาย กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- วัฒนา ปลาตะเพียนทอง. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นปีที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. วิชานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิตปริญญาโท จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วีไลวรรณ ศรีสงคราม และคณะ. (2549). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ทริบเพิล กรุ๊ป.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุนิดา ตากสินลา. (2542). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สุนิตรา สิงคะอุดม. (2552). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพัตตรา แก้ววิชิต. (2548). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมรา คงภิมย์ชื่น. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา). สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล. (2555). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- สุสรานญ์ อะหลี. (2533). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคิดขั้นสูงในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ปรินญาณินพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เสาวนีย์ อยู่แล้ว. (2556). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ ปรินญาณินพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล). มหาวิทยาลัยทักษิณ
- อดิเทพ ศรีสุวรักษ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรรควิช จาริกจาริต. (2561). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- อำนวย โปรงทอง. (2560). การพัฒนาคนในระบบการจัดการศึกษาไทย. วารสารดุชนิพนธ์บัณฑิตทางสังคมศาสตร์. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2.
- อุทัยวรรณ ปัญญาวัน. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุสลิมปัตตานี เขต 5. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง	อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารีกจาริต	หัวหน้าสาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้า

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ. 0215/จว.057 (162)

21 กันยายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มนทิรา จารุเพ็ง

เนื่องด้วย นางสาวอริญญา มากคง รหัสนักศึกษา 59-08014-25766 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2562 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยามีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษากลุ่มบุคคล และสังคม ทั้งนี้ นางสาวอริญญา มากคง ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมี รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวอริญญา มากคง ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0950014739 หลักสูตรฯ ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะจิตวิทยา
ปฏิบัติหน้าที่แทนคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา "พัฒนาคน พัฒนาคนด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน"
สถานที่ตั้ง : อาคาร 3 ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-320-2777 ต่อ 1328
E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444
PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200
ROMKLAO CAMPUS : 77 ROMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา
ที่ จว.052 (1) /2562 วันที่ 21 กันยายน 2562
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง.....

เรียน อาจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ

เนื่องด้วย นางสาวอริญญา มากคง รหัสนักศึกษา 59-08014-25766 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมี รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวอริญญา มากคง ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0950014739 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัยคณะจิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา

ที่ จว.052 (2) /2562

21 กันยายน 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน อาจารย์อรรควิช จาริกจาริต

เนื่องด้วย นางสาวอริญญา มากคง รหัสนักศึกษา 59-08014-25766 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมี รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวอริญญา มากคง ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0950014739 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัยคณะจิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา “พัฒนานคน พัฒนาค้นด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน”

สถานที่ตั้ง: อาคาร 3 ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 1328

E-mail : psychology@kbu.ac.th

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ. 0215/จว.105(262)

21 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอมูลความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ตารางรายชื่อและข้อมูลในการจัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยาของนักศึกษา

2. แบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูล จำนวน 5 ฉบับ

3. แบบตอบรับให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลฯ จำนวน 5 ฉบับ

ด้วยหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา ภายใต้การดูแลของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

ในการนี้ นักศึกษาของหลักสูตรฯ ได้แจ้งความประสงค์ขอเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยากับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตของท่าน และเพื่อให้การจัดทำโครงการฯ ของนักศึกษาสำเร็จตามเป้าประสงค์ หลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลจำนวน 5 คน รายชื่อดังนี้

1. นางสาวอริญญา	มากคง	รหัสนักศึกษา 590801425766
2. นางสาวทัดดาว	สรวงโครพ	รหัสนักศึกษา 590801425887
3. นางสาวพัทยา	พริ้งเพระ	รหัสนักศึกษา 590801426005
4. นางสาวสุรรัตน์	ผลหินลาด	รหัสนักศึกษา 590801426586
5. นางสาวธาริณี	ชุ่มเจริญ	รหัสนักศึกษา 590801427637

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นิตร์กุลกุล)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา "พัฒนาคน พัฒนาด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน"

สถานที่ตั้ง : อาคาร 3 ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-320-2777 ต่อ 1328

E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444

PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200

ROMKLAO CAMPUS : 77 ROMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของ นางสาวอริญญา มากคง รหัสนักศึกษา 59-08014-25766

☐ ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่

24 ก.ย. 62

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ *Dr. R.*

(*ศาสตราจารย์ ดร. ร.*)

ตำแหน่ง *อาจารย์*

วันที่ 24 / 9 - / 2562

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของ นางสาวอริญญา มากคง รหัสนักศึกษา 59-08014-25766

- ☐ ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ

(.....(อ.จรรยาพร.ศรีแก้วจิตต.อ.อยู่เจริญ).....)

ตำแหน่งอาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา.....

วันที่ 24 ก.ย. 2562 /

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนและการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
 กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ของ นางสาวอริยญา มากคง รหัสนักศึกษา 59-08014-25766

- ☐ ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
 โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่
24 ก.ย. 62

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ
 (ศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ อภิมหา)
 ตำแหน่ง
 วันที่ 24 / 9.ค. / 62

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
แบบตอบรับให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

ชื่อ-นามสกุล นักศึกษา น.ส.อรัญญา มากคง
ชื่อโครงการพิเศษทางจิตวิทยา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุน
ทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ☒ ยินดีให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลได้
☐ ไม่สามารถให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ *ดร. อรุณพร*
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณพร อรุณพร)
ตำแหน่ง *รองอธิการบดี*
วันที่ *12* / *ธ.ค.* / *2564*

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง
กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ตารางการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวมผล	ICO	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
5	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
9	+1	0	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
13	0	+1	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
15	0	+1	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
16	0	+1	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
17	0	+1	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
18	0	+1	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
19	0	+1	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
20	0	+1	+1	2	0.66	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
24	+1	-1	+1	2	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
25	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2558, น.71 – 72)

ตารางการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวมผล	ICO	การพิจารณา	การนำไปใช้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
26	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
28	+1	-1	+1	2	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
29	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2558, น.71 – 72)

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

ข้อคำถาม	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
1.ผู้ปกครองคอยซักถามข้อสงสัยในเรื่องการเรียนอยู่เสมอ	.281	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
2.ผู้ปกครองมักเป็นที่ปรึกษาให้กับข้อสงสัยในเรื่องการเรียน	.495	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
3.ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับผลการเรียนของข้อสงสัย	.546	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
4.ผู้ปกครองจะคอยถามถึงภาระงานที่อาจารย์ได้มอบหมายให้แก่ข้อสงสัย	.142	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
5.ผู้ปกครองคอยถามความต้องการในการเรียนของข้อสงสัย	.069	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
6.ผู้ปกครองจะคอยตักเตือนให้ข้อสงสัยตั้งใจเรียน	.115	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
7.เมื่อข้อสงสัยได้ผลการเรียนดีผู้ปกครองจะแสดงความชื่นชมข้อสงสัย	.455	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
8.ผู้ปกครองมักสังเกตและให้ความสนใจในเรื่องการเรียนของข้อสงสัย	.664	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
9.ผู้ปกครองจะมีความวิตกกังวลหากข้อสงสัยขาดเรียนบ่อย	.479	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
10.ผู้ปกครองจะให้คำแนะนำหากข้อสงสัยมีปัญหาทางการเรียน	.419	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
11.ผู้ปกครองคอยแนะนำการวางแผนอนาคตในการเรียนแก่ข้อสงสัย	.510	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
12.ผู้ปกครองคอยแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนให้ข้อสงสัย	.556	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
13.เมื่อข้อสงสัยมีปัญหาในด้านการเรียนผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจเสมอ	.371	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
14.ผู้ปกครองคอยแนะนำวิธีการเรียนให้ประสบความสำเร็จ	.131	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง

ข้อคำถาม	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
15.เมื่อข้าพเจ้ามีผลการเรียนดีผู้ปกครองจะให้รางวัลแก่ข้าพเจ้าเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจ	.602	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
16.เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาในเรื่องการเรียนผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจ	.554	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
17.เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ต่อการเรียนผู้ปกครองมีคำพูดที่ดีช่วยผลักดันให้ข้าพเจ้า	.557	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
18.เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับการเรียนผู้ปกครองจะคอยไต่ถาม	.658	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
19.เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองจะคอยไต่ถามเกี่ยวกับความพร้อมในการสอบของข้าพเจ้า	.511	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
20.ผู้ปกครองจะคอยซักถามในเรื่องการพักผ่อนและการนอนหลับที่เพียงพอ	.573	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
21.เมื่อข้าพเจ้าเครียดจากการเรียนผู้ปกครองจะแสดงความห่วงใย	.625	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
22.ผู้ปกครองมักจะหาเวลาว่างมาคุยกับข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน	.482	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
23.ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าแบ่งเวลาออกกำลังกาย	.336	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
24.เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนผู้ปกครองจะรับฟังและเสนอแนวทางแก้ไขให้กับข้าพเจ้า	.507	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
25.ผู้ปกครองแสดงออกถึงความรักต่อข้าพเจ้า	.457	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
26.ผู้ปกครองไม่เคยห่วงใยเรื่องการเรียนของข้าพเจ้า	-.407	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
27.ผู้ปกครองจะคอยเอาใจใส่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของข้าพเจ้าอยู่เสมอ	.463	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
28.ผู้ปกครองมักจะเป็นห่วงข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้านในช่วงเวลาพัก	.480	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
29.ผู้ปกครองคอยสนับสนุนด้านการเงินในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียน	.626	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
30.ผู้ปกครองให้เงินสนับสนุนในการมาเรียนทุก ๆ วัน	.418	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
31.ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์ในการเรียนให้ข้าพเจ้าอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง	.339	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

ข้อคำถาม	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
32.ไม่ว่าข้าพเจ้าอยากเรียนคณะอะไรผู้ปกครองก็พร้อมจะสนับสนุนอย่างเต็มที่	.639	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
33.เมื่ออุปกรณ์การเรียนของข้าพเจ้าเสียหายผู้ปกครองไม่รีรอที่จะให้เงินซื้ออุปกรณ์	.545	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
34.ผู้ปกครองสนับสนุนเงินสำหรับซื้อหนังสือและตำราวิชาอื่น ๆ นอกจากหนังสือเรียน	.492	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
35.ผู้ปกครองให้ความสะดวกในด้านสถานที่แก่ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ในการทบทวนบทเรียนและทำการบ้าน	.202	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
36.ผู้ปกครองจะสนับสนุนทุนทรัพย์เต็มที่หากข้าพเจ้าจะเรียนเพิ่มเติมในวิชาอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ เป็นต้น	.673	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
37.ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การไปทัศนศึกษาการออกค่าย และการทำกิจกรรมนอกสถานที่ต่าง ๆ	.534	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
38.ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น	.327	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2558, น.74)

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง	.925

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวอรรณู มากคง นักศึกษาสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กำลังศึกษาค้นคว้าโครงการพิเศษทางจิตวิทยา เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เจตคติต่อการเรียน และการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง 2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ในการนี้ ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ตรงตามความเป็นจริง ของนักศึกษา ซึ่งไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ทุกคำตอบของนักศึกษาจะเก็บรวบรวมไว้ เป็นความลับ โดยผู้ศึกษาจะกระทำการวิเคราะห์ผลในภาพรวม และนำไปใช้เฉพาะการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักศึกษาเป็นอย่างดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวอรรณู มากคง

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

คำชี้แจง แบบสอบถามจำนวน 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาเมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

☐ ต่ำกว่า 2.00

☐ 2.00 – 2.50

☐ 2.51 – 3.00

☐ 3.01 – 3.50

☐ 3.51 – 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยค่อนข้างน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1. ข้าพเจ้าคิดว่าการเข้าเรียนตรงเวลาเป็นสิ่งจำเป็น					
2. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนในระดับสูงทำให้ข้าพเจ้ามีงานทำที่ดี					
3. ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์เป็นผู้เมตตาและหวังดีต่อข้าพเจ้าอย่างแท้จริง					
4. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้					
5. ข้าพเจ้าคิดว่าการแลกเปลี่ยนความรู้มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้					
6. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งสำคัญต่ออนาคตของตนเอง					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เห็นด้วยค่อนข้างน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
7. ข้าพเจ้าไม่ชอบการเข้าเรียนสาย					
8. ข้าพเจ้าชื่นชอบการเรียนในสาขาที่เรียน					
9. ข้าพเจ้าชอบบรรยากาศที่เรียน					
10. ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่เรียน					
11. ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนในสาขาที่เรียน					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนที่อยู่นอกเหนือจากบ้าน คือมหาวิทยาลัย					
13. ข้าพเจ้าตั้งใจจะมาเรียนให้ตรงต่อเวลา					
14. ข้าพเจ้าอยากเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น					
15. ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนในทุกรายวิชาที่เรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. ผู้ปกครองคอยซักถามข้าพเจ้าในเรื่องการเรียนอยู่เสมอ					
2. ผู้ปกครองมักเป็นที่ปรึกษาให้กับข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
3. ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับผลการเรียนของข้าพเจ้า					
4. เมื่อข้าพเจ้าได้ผลการเรียนดีผู้ปกครองจะแสดงความชื่นชมข้าพเจ้า					
5. ผู้ปกครองมักสังเกตและให้ความสนใจในเรื่องการเรียนของข้าพเจ้า					
6. ผู้ปกครองจะมีความวิตกกังวลหากข้าพเจ้าขาดเรียนบ่อย					
7. ผู้ปกครองจะให้คำแนะนำหากข้าพเจ้ามีปัญหาทางการเรียน					
8. ผู้ปกครองคอยแนะนำการวางแผนอนาคตในการเรียนแก่ข้าพเจ้า					
9. ผู้ปกครองคอยแนะนำวิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการเรียนให้ข้าพเจ้า					
10. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาในด้านการเรียนผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจเสมอ					
11. เมื่อข้าพเจ้ามีผลการเรียนดีผู้ปกครองจะให้รางวัลแก่ข้าพเจ้าเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจ					
12. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาในเรื่องการเรียนผู้ปกครองจะคอยให้กำลังใจ					
13. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ต่อการเรียนผู้ปกครองมีคำพูดที่ดีช่วยผลักดันให้ข้าพเจ้า					
14. เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้กับการเรียนผู้ปกครองจะคอยไต่ถาม					
15. เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองจะคอยไต่ถามเกี่ยวกับความพร้อมในการสอบของข้าพเจ้า					
16. ผู้ปกครองจะคอยตักเตือนในเรื่องการพักผ่อนและการนอนหลับที่เพียงพอ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
17. เมื่อข้าพเจ้าเครียดจากการเรียน ผู้ปกครองจะแสดงความเป็นห่วงเป็นใย					
18. ผู้ปกครองมักจะหาเวลาว่างมาคุยกับ ข้าพเจ้าในเรื่องการเรียน					
19. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าแบ่ง เวลาออกกำลังกาย					
20. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ผู้ปกครองจะรับฟังและเสนอแนะ ทางแก้ไขให้กับข้าพเจ้า					
21. ผู้ปกครองแสดงออกถึงความรักต่อ ข้าพเจ้า					
22. ผู้ปกครองจะคอยเอาใจใส่เกี่ยวกับ สุขภาพอนามัยของข้าพเจ้าอยู่เสมอ					
23. ผู้ปกครองมักจะเป็นห่วงข้าพเจ้าเมื่อ ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหรือทำการบ้าน ในช่วงเวลาพัก					
24. ผู้ปกครองคอยสนับสนุนด้านการเงิน ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการ เรียน					
25. ผู้ปกครองให้เงินสนับสนุนในการมา เรียนทุก ๆ วัน					
26. ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์ในการ เรียนให้ข้าพเจ้าอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง					
27. ไม่ว่าข้าพเจ้าอยากเรียนคณะอะไร ผู้ปกครองก็พร้อมจะสนับสนุนอย่างเต็มที่					
28. เมื่ออุปกรณ์การเรียนของข้าพเจ้า เสียหายผู้ปกครองไม่รีรอที่จะให้เงินซื้อ อุปกรณ์					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครอง (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
29. ผู้ปกครองสนับสนุนเงินสำหรับซื้อหนังสือและตำราวิชาอื่น ๆ นอกจากหนังสือเรียน					
30. ผู้ปกครองให้ความสะดวกในด้านสถานที่แก่ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ในการทบทวนบทเรียนและทำการบ้าน					
31. ผู้ปกครองจะสนับสนุนทุนทรัพย์เต็มที่หากข้าพเจ้าจะเรียนเพิ่มเติมในวิชาอื่น ๆ เช่น คอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศ เป็นต้น					
32. ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การไปทัศนศึกษา การออกค่าย และการทำกิจกรรมนอกสถานที่ต่าง ๆ					
33. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. เมื่ออาจารย์สั่งงานข้าพเจ้าจะรีบทำให้เสร็จทันที					
2. ข้าพเจ้าหมั่นทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอเพื่อจะได้เกรดเฉลี่ยตามที่ตั้งไว้					
3. ข้าพเจ้าต้องการที่จะเรียนให้ได้เกรดตามที่ตั้งเป้าหมาย					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
4. เมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ข้าพเจ้าจะกล้าเสนอตัวในการเป็นผู้นำทีมเพื่อให้กิจกรรมสำเร็จตามที่ได้ตั้งไว้					
5. หากข้าพเจ้าขาดเรียนข้าพเจ้าจะรีบตามงานที่ได้รับมอบหมายและทำให้เสร็จทันที					
6. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนสอบทุกครั้งเพื่อให้คะแนนสอบออกมาบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้					
7. แม้ว่าจะงานจะยากลำบากข้าพเจ้าจะพยายามทำให้แล้วเสร็จตามเป้าหมายที่วางไว้					
8. ข้าพเจ้าอดทนในการอ่านหนังสือสอบเพื่อที่จะได้ผ่านทุกวิชา					
9. ข้าพเจ้าตั้งใจทำการบ้านด้วยตนเองให้แล้วเสร็จ					
10. เมื่อเรียนวิชาใดที่ไม่ถนัด ข้าพเจ้าจะพยายามอ่านหนังสือให้มากขึ้นเพื่อให้สอบผ่านตามที่หวังไว้					
11. ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอนตลอดจนเสร็จสิ้นการเรียนเพื่อจะได้เข้าใจในเนื้อหาอย่างถ่องแท้					
12. ข้าพเจ้าจะไม่คุยในเวลาเรียนเพื่อจะได้เข้าใจในบทเรียนและทำแบบฝึกหัดได้ตามที่คาดหวัง					
13. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้					
14. ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนให้จบภายใน 4 ปี					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความเป็นจริง				
	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
15. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับการเรียนหากได้ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ					
16. ข้าพเจ้ามีความสุขกับการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องตามที่หวังไว้					
17. ข้าพเจ้าศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากห้องสมุดเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน					
18. เมื่อมีเวลารว่างข้าพเจ้าอ่านหนังสือเรียนเพื่อทบทวนบทเรียนให้ครบทุกบทตามที่ตั้งใจไว้					
19. ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในการเรียนว่าจะต้องมีผลการเรียนอยู่ในระดับที่ดีตามที่ตั้งเป้าหมายไว้					
20. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ยากและท้าทายความสามารถเพราะเห็นว่าตนสามารถทำงานเหล่านั้นให้ประสบความสำเร็จ					
21. เมื่อเจอปัญหาข้าพเจ้าจะไม่หลีกเลี่ยงและจะหาวิธีต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาให้เสร็จ					
22. เมื่อเจอปัญหาในการเรียนข้าพเจ้าคิดว่าสามารถหาทางออกเพื่อให้ผ่านลุล่วงไปได้ด้วยดี					
23. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อทำงานไม่ประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง					
24. ข้าพเจ้าสบายใจทุกครั้งที่ทำงานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้					
25. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจหากทำคะแนนสอบได้ไม่ดีตามที่ตั้งเป้าหมายไว้					

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ-สกุล	นางสาวอรุณญา มากคง
วัน เดือน ปีเกิด	23 มกราคม 2540
ภูมิลำเนา	58/66 หมู่ 2 ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต 83120

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2562	ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาจิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2556	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์) โรงเรียนกะทู้วิทยา
พ.ศ.2553	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์) โรงเรียนกะทู้วิทยา
พ.ศ.2546	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 29 (กะทู้)